

Curriculumrapport

**At bygge bro og skabe social kapital ved hjælp
af deltagende og medskabende kultur**

Hans Jørgen Vodsgaard (red.)

Erasmus+

Curriculumrapport

- At bygge bro og skabe social kapital ved at deltage i kulturelle aktiviteter

Redaktør: Hans Jørgen Vodsgaard.

Medskribenter: Bente von Schindel, Damien McGlynn, Agnieszka Dadak, Aron Weigl, Noé Bex, Aira Andriksone, Jan Pirnat, Marjeta Turk, Hans Noijens og Ingrid Smit.

© 2019: Interfolk – Institute for Civil Society (DK), Kulturelle Samråd i Danmark (DK), Voluntary Arts Network (UK), Foundation of Alternative Educational Initiatives (PL), EDUCULT - Denken und Handeln im Kulturbereich (AT), Latvian Association of Castles and Manors (LV), Republic of Slovenia Public Fund for Cultural Activities (SI), St. Landelijk Kennisinstituut Cultuureducatie en Amateurkunst (NL).

Alle rettigheder forbeholdes. Curriculumrapporten kan citeres med kildehenvisning.

Udgiver: Interfolks Forlag

Layout: Interfolks Forlag

1st udgave, januar 2019

Oversættelse: Bente von Schindel, 2019

Dette dokument er udviklet inden for rammerne af det 2-årige Erasmus+ projekt, september 2017 – august 2019, med titlen: **Bygge bro og skabe social kapital ved at deltage i kulturelle aktiviteter.**

Se projektportalen: <http://bridgingsocialcapital.eu>

Projektet er støttet af the Danish National Agency of the Erasmus+ programme of the European Union

Denne publikation afspejler kun forfatterens synspunkter, og hverken Det Danske Nationale Kontor for Erasmus+ programmet eller den Europæiske Kommission kan holdes ansvarlig for anvendelser, der kan gøres af de heri indeholdte oplysninger.

Indhold

Forord	4
1. Definitioner og betydninger af pensum	6
1.1 En mulig definition	6
1.2 Det væsentlige i curriculumopbygning.....	6
2. Retningslinjer for udarbejdelse af et curriculum for voksne	8
2.1 Voksenuddannelse	8
2.2 Planlægning af et resultatbaseret program	8
2.3 Curriculuminformation.....	9
Referencer	14
3. Anbefalinger fra undersøgelse og pilotkurser	15
3.1 Formålet med curriculum.....	15
3.2 God praksis generelt	16
3.3 Målgrupper for kurserne	18
3.4 Antal deltagere	20
3.5 Adgangskrav	21
3.6 Curriculumreferencer.....	22
3.7 Læringsresultat	23
3.8 Læringsmetoder.....	27
3.9 Kursusmateriale.....	30
3.10 Evaluering, bedømmelse, kursusbevis	31
3.11 Kompetenceprofil for lærere og læringsudbydere	33
4. Standard curriculum for kulturaktive.....	35
4.1 Studieordningens titel.....	35
4.2 curriculumreference	35
4.3 Formålet med uddannelsen	35
4.4 Læringsresultater.....	35
4.5 Målgrupper.....	36
4.6 Adgangskrav	36
4.7 Krediterede timer og kursustype	36
4.8 Nøgleindhold	37
4.9 Læringsmetoder.....	37
4.10 Kursusmaterialer	37
4.11 Læringsmiljø	37
4.12 Forberedelse, vurdering og opfølgning	38
4.13 Kursuscertifikat.....	38
4.14 Kompetenceprofil for undervisere	38
4.15 Oversigt over eksempler på kursusplaner	39
5. Overførsel af læring.....	41
5.1 Baggrund og behov	41
5.1 Formål med læringen	41
5.3 Fokus på overførsel – før og efter kurset.....	41

Forord

Denne curriculumrapport er en del af det 2-årige Erasmus+ udviklingsprojekt, september 2017 – August 2019, med titlen “ **Bygge bro og skabe social kapital ved at deltage i kulturelle aktiviteter.**” (projektakronym: BRIDGING).

Projektet er støttet af Det Danske Nationale Kontor for Erasmus+ programmet og Den Europæiske Kommission. Partnerskabskredsen består af 8 organisationer fra 7 EU medlemsstater, der arbejder med deltagerbaseret kunst, det frivillige kulturelle område, voksenundervisning og civilsamfundsudvikling. Partnerne er:

Kulturelle Samråd i Danmark (DK) – se www.kulturellesamraad.dk

Interfolk, Institute for Civil Society (DK) - se www.interfolk.dk

Voluntary Arts Network (UK) – se www.voluntaryarts.org

Foundation of Alternative Educational Initiatives (PL) – se www.fundacjaie.eu

EDUCULT - Institute of Cultural Policy and Cultural Management (AT) – se www.educult.at

Latvian Association of Castles and Manors (LV) – se www.pilis.lv

Republic of Slovenia Public Fund for Cultural Activities (SI) – se www.jskd.si

National Centre of Expertise for Cultural Education and Amateur Arts (NL) – se www.lkca.nl

Udgangspunktet for projektet er den faldende tillid i det sidste årti i vores samfund. Flere undersøgelser fra FN, OECD, EU og andre indikerer, at den faldende tillid ikke kun refererer til dem, man sædvanligvis nærer faldende tillid til, fx regeringer, virksomheder og mainstream media. Det er også fladende tillid til ngo'er, og desuden sporer man en øget mistillid mennesker imellem. Uden tillid fungerer institutionerne ikke, samfund falder fra hinanden, og folk mister troen på hinanden

Partnerskabskredsen deler synspunktet om, at kulturens 3. sektor - amatørkunst, den frivillige kultur og kulturkulturarv - kan gøre en forskel. Denne sektor er ved siden af idrætten den største civilsamfundssektor i EU-medlemsstaterne, og det har i det sidste årti været det civilsamfundsområde, der har haft den højeste ekspansionsgrad m.h.t. medlemmer og nye sammenslutninger.

I partnerkredsen har vi med projektet til hensigt at fremme social kapital og integration, samhørighed og tillid ved at styrke de deltagende og medskabende kulturaktiviteter i den europæiske sektor inden for amatørkunst, den frivillige kultur og kulturkulturarven.

Projektets overordnede mål er at udvikle curricula til videreuddannelse af ledere, konsulenter, lærere, undervisere, instruktører mv. inden for amatørkunst, den frivillige kultur og kulturarv, der skal dreje sig om, hvordan man bruger nye læringsmetoder inden for den deltagende kultur og hvordan man samskaber og bygger bro for at skabe social kapital.

Det 2-årige projekt har fire hovedfaser:

FUNDERING: Lancering af kommunikationsportalen (engelsk udgave) og udfærdigelse af en undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande (på 7 sprog).

UDVIKLING: Udarbejdelse af en oversigt over god praksis og innovative tilgange og offentliggørelse af fem tematiske kompendier (på 7 sprog).

TEST: Designing og testning et curriculum på syv nationale pilotkurser, levering af en curriculumrapport (på 7 sprog) samt udformning af bæredygtige Erasmus + kursuspakker.

VALORISE: Færdiggørelse af syv nationale konferencer med repræsentation af udenlandske gæster og levering af en endelig formidling og offentliggørelse af projektoversigt (engelsk udgave).

Curriculumrapporten er først og fremmest baseret på de vigtigste fund fra undersøgelserne af status i de 7 deltagende lande, der blev afsluttet i den første projektfase, for det andet på serien af tematiske kompendier fra anden fase og for det tredje på rækken af lokale pilotkurser i tredje fase.

For mere information, se projektets hjemmeside: <http://bridgingsocialcapital.eu>

Vi håber, at curriculumrapporten kan give ny viden og inspirere andre interessenter til at planlægge nye undervisningsarrangementer for deres medarbejdere med det formål at styrke deltagerkulturen og de medskabende aktiviteter, hvor læringsammenhængen ændres ikke kun fra individuel kreativitet til kollektiv kreativitet, men også bygger bro til mennesker, der normalt er uden for ens sociale netværk - ikke bare at skabe social kapital mellem ens grupper af enkeltpersoner, men også mellem tidligere segregerede sociale grupper.

Januar 2019,

Hans Jørgen Vodsgaard

1. Definitioner og betydninger af pensum

1.1 En mulig definition

”Udtrykket curriculum refererer fx til den undervisning, der gives i en skole eller på et kursus. Afhængigt af, hvor bredt pædagoger definerer begrebet, refererer curriculum typisk til den viden og de færdigheder, som eleverne forventes at skulle erhverve, hvilket også omfatter de læringsstandarder eller læringsmål, de forventes at møde. Det omfatter også lektioner, opgaver og projekter samt bøger, materialer, videoer og præsentationer anvendt i et kursus. Derudover de test, vurderinger og andre metoder, der bruges til at evaluere elevernes indlæring med.”¹

1.2 Det væsentlige i curriculumopbygning²

Et curriculum omfatter som minimum overvejelser om mål, tilsigtede læringsresultater, pensum, indhold, læringsmetoder og vurdering. Hvert af disse elementer er beskrevet nedenfor.

Mål

Curriculums formål er årsagen til, at man gennemfører ”læringsrejsen”.

Læringsresultater

Læringsresultaterne er, hvad eleverne vil lære, hvis de følger et curriculum med succes. Ved udformning af læringsresultater er det god praksis at:

- Beskrive hvert resultat på en måde, så den studerende ville kunne forstå og udføre opgaven.
- Medtage forskellige former for resultater. De mest almindelige er kognitive mål (viden: Læringsfakta, teorier, formler, principper mv.) og præstationsresultater (færdigheder: Lære at udføre procedurer, beregninger og processer). I nogle sammenhænge er affektive udkomme også vigtig (udvikling af holdninger eller værdier, fx dem, der kræves for at mestre et bestemt erhverv).

Syllabus eller indhold

Dette er 'indholdet' af programmet, emner, der vil blive afdækket i forløbet. Når du vælger indholdet, skal du huske følgende principper:

- Det bør være relevant for udfaldet af et curriculum. Et effektivt curriculum er klart fokuseret på de planlagte læringsresultater. Inkludering af irrelevante emner, der er interessante i sig selv, virker som en distraktion og kan forvirre eleverne.
- Det bør være passende for det givne niveau. Et effektivt curriculum er progressiv, det leder eleverne videre og bygger på, hvad der er gået forud. Materiale, der er for grundlæggende eller for avanceret til deres nuværende stadium, gør, at eleverne enten keder sig eller er forvirrede, og det nedbryder deres motivation til at lære.
- Det bør være ajourført og om muligt afspejle den aktuelle forskning.

¹ Definition by The Glossary of Education Reform – se <http://edglossary.org/curriculum/>

² Se <http://www.tlso.manchester.ac.uk/map/teachinglearningassessment/teaching/curriculumdesign>

Læringsmetoder

Dette er de midler, hvormed eleverne vil engagere sig i pensum, dvs. hvilke former for lærings erfaring, curriculum vil medføre. Selv om det vil indeholde den undervisning, som eleverne vil opleve (foredrag, laboratoriekurser, feltarbejde mv.), er det vigtigt at huske på, at den overordnede vægt bør være på læring og den måde hvorpå man opnår denne. For eksempel:

Individuelle studier er et vigtigt element i de fleste curricula og bør planlægges med samme omhu som andre former for læring. Det er god praksis at foreslå specifikke opgaver i stedet for udelukkende at overlade det til eleverne at afgøre, hvordan de bedst kan bruge deres private studietid.

Gruppelæring er også vigtig. Studerende lærer af hinanden på måder, som de ikke kan lære, når de er alene eller fra personale, og inddragelse af gruppeprojekter og aktiviteter kan forbedre curriculum betydeligt.

Online læring er stadig vigtigere i mange curricula og skal planlægges omhyggeligt, hvis det skal bidrage effektivt. Online materialer kan være en værdifuld støtte til læring og kan udformes til at omfatte nyttige selvvurderingsopgaver (se nedenfor).

Vurdering

Læring opstår mest effektivt, når en studerende modtager feedback, dvs. når de modtager information om, hvad de allerede har (og ikke har) lært. Processen, hvormed disse oplysninger genereres, er vurdering, og den har tre hovedformer:

- a. Selvvurdering - gennem hvilken en elev lærer at overvåge og evaluere deres egen læring. Dette bør være et væsentligt element i curriculum, fordi vi tilstræber at producere kandidater, der er passende reflekterende og selvkritiske.
- b. Parvis vurdering, hvor eleverne giver feedback på hinandens læring. Dette kan ses som en udvidelse af selvvurdering og forudsætter tillid og gensidig respekt. Undersøgelser tyder på, at eleverne kan lære at dømmе hinandens arbejde ligeså pålideligt som personalet kan.
- c. Tutorbedømmelse - hvor en medarbejder eller undervisningsassistent giver kommentarer og tilbagemelding om den studerendes arbejde.

Vurderingen kan være formativ (give feedback så man hjælper den studerende med at lære mere) eller summativ (udtrykke en bedømmelse af den studerendes præstation ved henvisning til angivne kriterier). Mange vurderingsopgaver involverer et element af begge, fx en opgave, der er markeret og returneret til den studerende med detaljerede kommentarer.

Summative vurderinger involverer normalt tildeling af karakterer. Disse hjælper personalet til at træffe beslutninger om de studerendes fremskridt gennem et program og tildeling af karakterer, men de har begrænset uddannelsesmæssig værdi. Studerende lærer normalt mere med formativ tilbagemelding ved at forstå styrken og svaghederne i deres arbejde, end ved at kende den karakter, der gives.

2. Retningslinjer for udarbejdelse af et curriculum for voksne

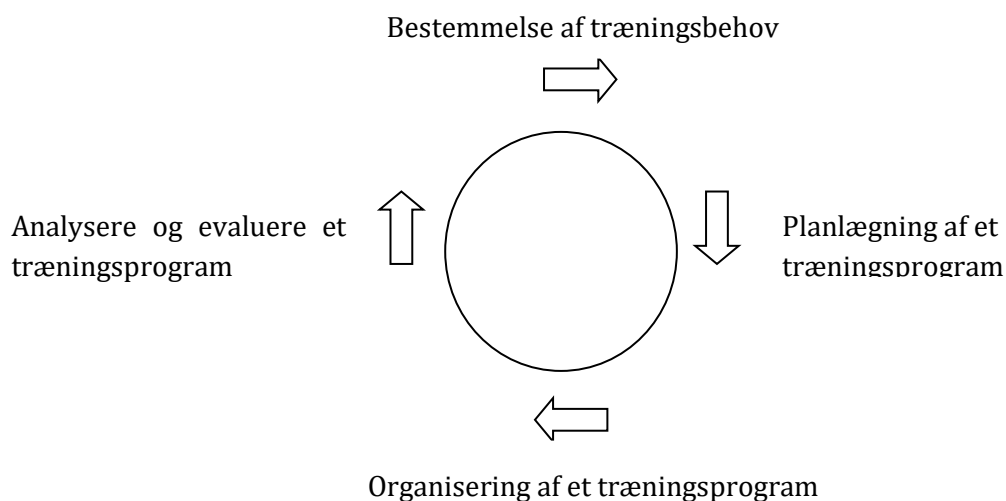
Disse retningslinjer fokuserer på kurser for voksne, og de udgår fra den læringscentrerede tilgang og for principperne for resultatbaseret læring. Resultatbaseret læring fokuserer på vurderbare læringsresultater, som eleverne skal opnå som et resultat af læringsprocessen.

2.1 Voksenuddannelse

Læring er en ændring i deltagernes holdninger/synspunkter og en forøgelse af viden og/eller færdigheder, der opstår som følge af uddannelsen (Kirkpatrick, 1998). Disse ændringer hjælper eleverne til at klare sig bedre i det omgivende miljø (Knowles, Holton, & Swanson 1998). At undervise voksne er forskellig fra at undervise børn. Voksne elever har stor selvbevidsthed og tidligere erfaring og de er også villige til at finde sammenhænge mellem deres erfaring og det, der er blevet lært. Deres læringspræferencer afhænger af, hvad de har brug for på arbejdspladsen eller i det civile liv, og de er også interesserede i problembaseret læring (Illeris, 2004; Knowles et al., 1998).

Voksne er motiveret til at deltage i læring af forskellige årsager. Voksne elevers interesse for at lære er relateret til behovet for at hæve deres kvalifikationer, erhverve specifikke færdigheder, tilbringe meningsfuld tid sammen med andre eller forstå noget, der hidtil har været uklart, bedre. Selv om voksne reagerer på eksterne motivatorer (som bedre karrieremuligheder og højere løn), påvirkes de mere af interne motivatorer, gennem hvilke de forstår, at læring er nødvendig for deres egen udviklings skyld (Knowles et al. 1998).

Læringsprocessen kan opdeles i fire sammenflettede faser:

Figur 1: Læringsproces i voksenuddannelse ud fra arrangørernes perspektiv (Pilli et al., 2013)

2.2 Planlægning af et resultatbaseret program

Et specifikt træningsprogram begynder med at sætte mål og dele disse informationer med programmets interessenter: Lærere, uddannelsesudbydere, den, der bestiller et kursus, sponsorer og andre interessegrupper skal være opmærksomme på uddannelsens formål og effektivitet. Det er vigtigt at tage hensyn til elevernes tidligere erfaring og involvere eleverne i målsætningen, hvis det er muligt (Kirkpatrick, 1998). Når et uddannelsesprogram bestilles af en virksomhed

eller en forening, er en målgruppe allerede defineret, og ordregiveren har sat sine mål. I dette tilfælde skal uddannelsesudbydere angive indhold, læringsresultater og undervisningsmetoder, og de skal også beslutte sig for kravene til at gennemføre træningsprogrammet. Et træningsprogram udføres i henhold til studieplanen. Ved udformningen af et curriculum tages både målgruppen med sine behov og læringsresultaterne i betragtning (Pilli et al., 2013).

At beskrive formålet med det udfaldsbaseret curriculum er at beskrive, hvad der skal opnås ved uddannelsens afslutning - målene er fastsat ud fra de forventede læringsresultater fra deltagerne. Hele læringsprocessen fokuserer på at opnå disse resultater på den bedste måde (Suskie, 2009).

2.3 Curriculuminformation

Typisk indeholder curriculum mindst følgende oplysninger:

1. Curriculumets titel
2. Pensumgruppen og grundlaget for curriculumudformning
3. Formålet med og målene for uddannelsen
4. Læringsresultater
5. De krav, der skal opfyldes for påbegyndelse af studier, hvis de er en forudsætning for opfyldelsen af læringsresultaterne
6. Det samlede antal undersøgelser, herunder omfanget af klasseværelset, praktisk og uafhængigt arbejde
7. Indholdet af studierne
8. Lærings- og undervisningsmetoderne
9. Beskrivelsen af studiemiljøet
10. Listen over studiematerialer, hvis disse er beregnet til afslutning af studieplanen
11. Betingelserne for færdiggørelse og de dokumenter, der skal udstedes
12. Beskrivelsen af de kvalifikationer, læring eller erhvervs erfaring, der kræves til gennemførelse af efteruddannelsen
13. Vurdering af læringsresultatet
14. Kursusevaluering

1. Læreplanens titel

Læreplanens titel skal formuleres attraktivt såvel som informativt, og den skal afspejle kursusets indhold.

2. Curriculumreferencen

Curriculumreferencen kan fortsætte fra målene for uddannelsen. Et curriculum kan udarbejdes på grundlag af den faglige kvalifikationsstandard, en bestemt del af den faglige kvalifikationsstandard, modulet i den nationale plan eller en bestemt del af disse curricula. Det er også tilladt at basere den på de nationale krav, der er fastsat i lovgivningen. Men i den frivillige kulturelle sfære er det sjældent at finde specifikke curricula standarder, så underviserne skal i høj grad definere deres egne kvalifikationsstandarder.

3. Formålet og delmålene

Målet og formålene med træningen omfatter det overordnede mål eller formål med træningen og de mere specifikke mål for læring.

4. Læringsresultaterne

Læringsresultaterne formuleres i overensstemmelse med læringsprocessen og skal måles, bedømmes og realiseres inden for en begrænset periode. Generelt er der 4-6 resultater. Disse resultater tjener som grundlag for valg af passende undervisnings- og læringsmetoder samt beslutninger om vurderingsmetoder og undersøgelsens struktur og indhold.

Både målsætningen og læringsresultaterne kan hentes i curriculum.

5. Adgangskravene

Adgangskravene kan afhænge af sammenhængen mellem træningen og målgruppen. For eksempel, hvis uddannelsesprogrammet er beregnet til kulturelle fagfolk, forventes tidligere erfaringer på dette område af dem. Men i de fleste tilfælde er det ikke nødvendigt at fastsætte sådanne stive krav til start.

6. Det samlede antal undersøgelser

Det samlede antal undersøgelser i efteruddannelse måles typisk i akademiske timer, dvs. en akademisk time svarer til 45 minutter. Dermed skal det understreges, at et curriculum tager højde for elevernes arbejdstid, ikke de af undervisere. Undersøgelser kan opdeles i:1)

1. Auditivt arbejde - læring i fysiske og web-baserede læringsmiljøer under tilsyn af træner
2. Praktisk træning i undervisningsmiljøer - aktiviteter i skolelokaler eller andre læringssteder (praktisk læringsmiljø)
3. Praktisk træning i arbejdsmiljøer - Læring på arbejdsplads eller borgerforening under tilsyn af en lokal instruktør
4. Uafhængigt arbejde - Elever udfører selvstændigt forskellige opgaver, der har bestemte formål, og lærere giver feedback (kan også gøres i et webbaseret læringsmiljø) til eleverne om deres præstationer

7. Indholdet af undersøgelserne (pensum)

Indholdet af undersøgelserne (pensum)bør indeholde oplysninger om hovedemner, emner eller emner, der vil blive dækket under træningen.

8. Lærings- og undervisningsmetoderne

Lærings- og undervisningsmetoderne skal tage hensyn til målsætningen for læringsprocessen, temaområdet og emnet, elevernes baggrund, tilgængelige ressourcer, læringsmiljø og også egne kompetencer (St. Clair 2015).

Det er meget almindeligt at skelne mellem lærercentrerede og læringscentrerede undervisningsmetoder. For eksempel hører forelæsning, demonstration, diskussion mv ind i kategorien af lærerorienterede metoder. mens gruppearbejde (brainstorm, seminar, diskussion, tvist, pannediskussion mv.) og individuelle opgaver (analyse mv.) falder ind i kategorien af læringscentrerede metoder.

9. Læringsmiljøet

Læringsmiljøet kan være fysisk eller webbaseret eller begge dele, og miljøerne kan være ligefrem proportioneret med lektionens omfang. Afhængigt af studietypen er det vigtigt at angive, om læringen foregår i et foredragslokale, computerrum, laboratorium eller andetsteds. Hvis læringen foregår både i et foredragsrum og et laboratorium, er det nødvendigt at oplyse, hvilken type udstyr/materialer eleverne kan bruge i løbet af kurset. Lærerne er også interesserede i gruppens størrelse.

Når du planlægger læringsprocessen, er det vigtigt at huske på, at folk normalt husker ting mere effektivt i den form, disse ting blev lært i første gang. Hvis læringsresultater beskriver, at deltagerne er i stand til at anvende ny viden i deres praktiske arbejde, skal hoveddelen af studiet omfatte praktisk træning (Pilli et al., 2013).

10. Studiemateriale

Studiematerialet er nødt til at understøtte videndannelsesprocessen. For at overføre information kan forskellige onlineresourcer (billeder, videoer, specialundervisningsmaterialer) bruges i tillæg til lærebøger, vejledninger og andre papirbaserede materialer (St. Clair, 2015).

Materialerne, der udbydes i curriculum og bruges under studierne, skal være let tilgængelige for deltagerne (f.eks. downloades fra internettet).

Studiematerialer kan nævnes i studieplanen eller i kursusannoncen. Derudover bør det nævnes, om disse materialer leveres af uddannelsesinstitutionen, eller om deltagerne selv skal medbringe dem og om betaling for materialerne er inkluderet i studieafgiften, eller det skal betales separat.

11. Et kursusbevis

Et kursusbevis udstedes til en person efter afslutning af kurset. Et certifikat skal være informativt og giver deltageren mulighed for at forklare sin interesse, hvad der er blevet lært under kurset.

Et certifikat er et dokument, der bekræfter færdiggørelsen af efteruddannelsen, og det kan udstedes til en person, hvis udførelsen af læringsresultaterne blev vurderet, og personen fuldførte alle de nødvendige læringsresultater til afslutning af studieplanen.

En meddelelse om deltagelse i efter- og videreuddannelse udstedes til en person, hvis det ikke er vurderet, om akkompagnementet af læringsresultaterne er blevet vurderet, eller hvis personen ikke opfyldte alle de krævede læringsresultater. En meddelelse kan kun indeholde oplysninger om de emner, der rent faktisk blev dækket af den studerende under kurset.

12. Underviserens kompetencer

Underviserens kompetencer kan måles ved hjælp af følgende kriterier, der også skal fremhæves i curriculum)

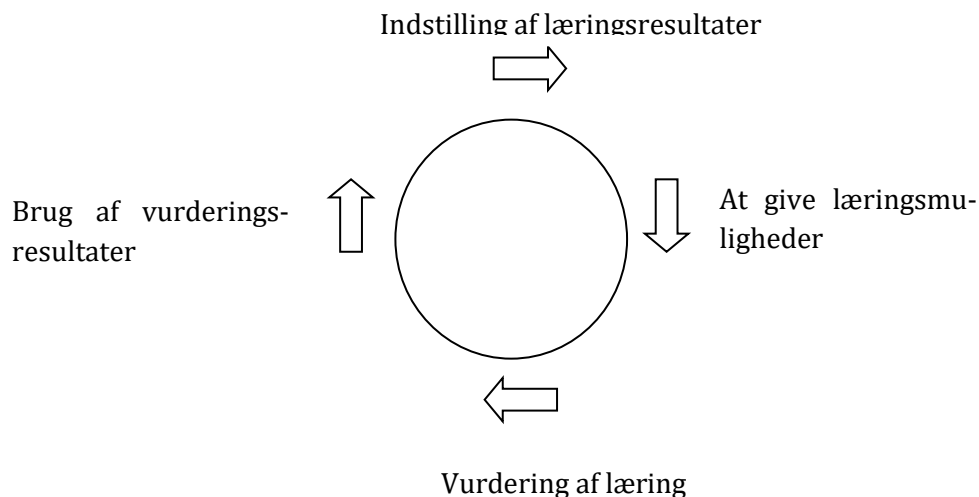
1. Uddannelsesniveau (herunder videreuddannelse)
2. Professionel kvalifikation (har et fagligt certifikat)
3. Underviserens praktiske erfaring inden for de emner, der behandles i uddannelsen.

13. Vurdering

Vurdering er en vigtig del af læringsprocessen (Drenkhan, 2016). Vurdering er vigtig, fordi det muliggør en (Tummons, 2011)

1. at finde ud af, om læringen faktisk fandt sted²)
2. at diagnosticere elevernes behov³)
3. at udstede et certifikat, dvs. officielt godkende, at læring fandt sted⁴)
4. at fortsætte med studier og bevise kvalifikationsniveauet⁵)
5. at vurdere fremskridtene med at nå målene for uddannelsen⁶)
6. At motivere og opmuntre eleverne.

Vurdering kan karakteriseres som en kontinuerlig, fire-trins cyklus (figur 2): For det første indstilles klare og målbare læringsresultater, og efterfølgende får eleverne mulighed for at nå disse resultater. Oplysninger og bevismateriale indsamles og analyseres konstant for at finde ud af, om den faktiske læring opfylder de høje forventninger - ifølge resultaterne vil læring udvikles yderligere (Suskie, 2009).

Figur 2: Vurdering som en fire-trins cyklus (Suskie 2009)

Valg af vurderingsmetoder afhænger af det tematiske felt, studiegruppens størrelse og betingelserne for læringsmiljøet (Tummons, 2011). Vurderingsmetoder kan opdeles i to typer:

1. Fokus er på at vurdere processen - fx praktisk arbejde, demonstration af praktiske færdigheder, interview, vurderingskriterier, der beskriver lærers aktiviteter (for eksempel "rydder op på sin arbejdsplads")
2. Der fokuseres på at vurdere de resultater, der afspejles i vurderingskriterier (for eksempel "en portefølje omfatter selvanalyse, hvor en elev sammenligner sine kompetencer i begyndelsen af læringsprocessen og i slutningen af læringsprocessen")

Eleverne skal underrettes om kriterierne for vurdering af opnåelsen af læring allerede i starten af studiet. Under studierne får eleverne feedback om deres udvikling, kaldet formativ vurdering. Summativ vurdering anvendes lige efter læringsprocessen, hvor de studerende får feedback på deres erhvervelse af ny viden/færdigheder, og der konkluderes, i hvilket omfang de studerende

har opnået læringsresultaterne. Feedback hjælper eleverne med at forstå deres styrker og svagheder, og giver træningsleverandører oplysninger om kursets tilrettelæggelse (Suskie, 2009).

13. Kursusevaluering

Evaluering af uddannelsens effektivitet begynder allerede i forberedelsesfasen ved at formulere målsætningen med evaluering, evalueringskriterier og præstationsindikatorer og ved at vælge passende værktøjer til indsamling af information.

I tilfælde af træning er det muligt at evaluere: læringsmiljø, uddannelsesleverandører, studiematerialer, brug af medieudstyr, tilrettelæggelse af uddannelsen (administrative aspekter) og vurderingsværktøjer. På lang sigt vurderes uddannelsens succes ved at tage højde for måderne, hvorpå deltagerne bruger ny viden, færdigheder, synspunkter og holdninger efter kurset, og de ændringer, der foregår i elevernes handlinger som følge af uddannelsen (Kirkpatrick, 1998).

Tabel 1: Kirkpatrick's træningsevalueringmodel (Kirkpatrick, 1998; Forsyth et al., 1995)

Niveau	Vurdering af indhold	Indsamling af data
Niveau 1: Reaktion	Deltagernes tanker og følelser lige efter træningen.	Deltagernes feedback under og efter uddannelsens afslutning, mundtligt eller skriftligt.
Niveau 2: Læring	Den resulterende stigning i deltagerens viden og / eller evner og ændringer i deres holdning	Demonstration af viden, test, eksamen, rollespil, interview (eller andre sådanne metoder) under træningen Testning (fortrukket) før og efter træningen.
Niveau 3: Ændret adfærd	Overførsel af viden og færdigheder til jobbet (ændring i arbejdsadfærd på grund af træningen).	Deltagerne vurderes 3-6 måneder efter træningen i deres naturlige arbejdsmiljø ved at de observeres.
Niveau 4: Resultater	Endelige resultater, der opstod på grund af træningen - dvs. fordele for den organisation, hvor deltageren arbejder.	Faldende omkostninger, øget omsætning eller produktion, forbedring af jobadfærd, innovationsimplementering.

Formålet med effektivitetsvurdering er at give feedback til forskellige interessenter for at imødegå deres præstationer (Drenkhan, 2016):

- Human ressource managers, ordregivere: At forbedre kvaliteten af planlægningen af forskellige uddannelser, at vælge uddannelsesudbydere
- Deltagere: At motivere og analysere sig selv ledere - at planlægge organisationens aktiviteter for at retfærdiggøre udgifterne
- Uddannelsesudbydere: Bedre at planlægge og organisere fremtidig kurser og vælge undervisere for at forbedre præstationen.

Referencer

- Drenkhan, E. (2016). "Adult educators` teaching and assessing practices in work-related training organised in the vocational schools on the example of the field of construction". Unpublished master`s thesis. Tartu Ülikool.
- Forsyth,I., Jolliffe, A., Stevens, D. (1995). Evaluating a course. Practical strategies for teachers, lecturers and trainers. London: Kogan Page Limited.
- Illeris, K. (2004). Adult education and adult learning. Florida: Krieger Publishing Company.
- Kirkpatrick, D. (1998). Evaluating Training Programs: The Four Levels. San Francisco: Berrett-Koehler Publishers, Inc.
- Knowles, M. S., Holton, E., & Swanson, R. (1998). The Adult Learner: The Definitive Classic in Adult Education and Human Resource Development. USA: Butterworth- Heinemann.
- Pilli, E., Aruväli, S., Kaldas, H., & Reppo, S. (2013). Additional training curriculum. Guidance material. Tartu: Ministry of Education and Research.
- St. Clair, R. (2015). Creating Courses for Adults. Design for learning. San Francisco: Jossey- Bass A Wiley Imprint.
- Stenström, M-L. (2005). Assessment of Work-Based Learning in Vocational Education Training as a Subject for Research: Quality Assurance and Practice- Oriented Assessment in Vocational Education and Training. P. Puohotie (Toim), Learning the skills. Special Edition of the Finnish Journal of Vocational and Professional Education (lk 99-105). Helsinki: Finnish Vocational Education Research Association OTTU.
- Suskie, L. (2009). Assessing student learning: a common sense guide. San Francisco: Jossey- Bass A Wiley Imprint.
- Tummons, J. (2011). Assessing Learning in the Lifelong Learning Sector. London: Learning Matters.
- Drenkhan, E. (2016). "Adult educators` teaching and assessing practices in work-related training organised in the vocational schools on the example of the field of construction". Unpublished master`s thesis. Tartu Ülikool.

3. anbefalinger fra undersøgelse og pilotkurser

Efter at have gennemført pilotkurserne udfyldte kursusudbydere fra projektteamet et spørgeskema med anbefalinger til udformning af curricula og formative træningspakker om hvordan kulturpersonale i tyndt befolkede grupper kan organisere tværkulturelle aktiviteter med tilføjede fællesskabsmæssige værdier.

I dette kapitel vil vi fremlægge anbefalinger fra kursusudbydere med henvisning til de foregående curricula og planerne i den godkendte projektansøgning.

Spørgsmålene i nedenstående spørgeskema præsenteres i kursiv i en ramme i begyndelsen af hvert afsnit af kapitlet, og derefter opsummerer vi henstillingerne fra kursusudbydere. Kursusudbydere præsenteres ved deres akronymer, der refererer til følgende organiseringer:

1. KSD / Kulturelle Samråd i Danmark (DK),
1. VA / Voluntary Arts Network (UK),
2. FAIE / Foundation of Alternative Educational Initiatives (PL),
3. EDUCULT / EDUCULT - Denken und Handeln im Kulturbereich (AT),
4. LACM / Latvian Association of Castles and Manors (LV),
5. JSKD / Republic of Slovenia Public Fund for Cultural Activities (SI),
6. LKCA / St.Landelijk Kennisinstituut Cultuureducatie en Amateurkunst (NL).

3.1 Formålet med curriculum

Spørgeskemaet for udbydere af de introducerede pilotkurser indledte det overordnede mål for denne curriculumrapport, som i ansøgningen er defineret som at levere afprøvede og raffinerede Curricula og formative træningspakker, der handler om, hvordan man bruger ny deltagerkulturelle og medskabende læringsmetoder med merværdi for social inklusion, kulturel samhørighed og ikke-segregering.

Læringsleverandørerne blev bedt om at kommentere dette mål og fortælle, om det skulle justeres eller uddybes?

Generelt var alle kursusudbydere enige om at teste og forfine de curricula, der blev præsenteret i studieplanerne, men de stillede spørgsmålstegn ved, om de anvendte læringsmetoder faktisk var nye og innovative.

LKCA nævnte, at "det er tvivlsomt ... i hvilket omfang vi kan tale om nye læringsmetoder. Selvfølgelig: Vi har designet en speciel træning med nogle specifikke egenskaber, men vi ønsker ikke at hævde, det er nyt, da den generelle tilgang (læring ved og efter refleksion) virker ret almindelig inden for voksenuddannelse.

"VAN nævnte, at "resultaterne hidtil måske ikke har vist os dramatisk forskellige måder at udvikle eller levere medskabende aktiviteter på, men i stedet har fremhævet nogle nøglekarakteristika af bedste praksisprojekter, som man kan overse. Curriculumrapporterne skal sigte mod at integrere disse arbejdsmetoder og miljømæssige egenskaber for at inspirere eksisterende kulturelle projekter for at tilskynde til mere brodannelse i deres aktiviteter (social integration, kulturel samhørighed og ikke-adskillelse). Meget af dette handler om personligheder, humør og miljø - hvilket gør en indbydende atmosfære centralt for aktiviteten. Dette er en vanskelig ting at undervise på mange måder, men vi kan afholde vejledning og praktiske trin for at tage tidlige stadier for at få den bedste start.

JSKD var enige i, at på dette tidspunkt kan vi ikke sige, at vi har fremlagt en ny metodologi. Hvad vi skal lægge vægt på, er de sociale resultater, der er relevante for medskabende kulturaktiviteter, og især planlægningen af sociale resultater, hvad der er nyt ... I de sidste år har vi set flere og flere kulturelle projekter, hvor den sociale virkning, som vi kan oversætte til social kapital, bliver mere og mere vigtig. Bridging er et af de første projekter, der sigter mod at levere læringsmetoderne til denne sociale indvirkning på sektoren for deltagerkultur. "

3.2 God praksis generelt

Afklaringen af god praksis med kulturaktiviteter med et stort potentiale i social kapital har været i fokus både i den indledende tilstand af kunstundersøgelsen og i den efterfølgende serie af tematiske kompendier.

3.2.1. Nøglefund i undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande

Undersøgelsen viser (ifølge partnernes svar), at god praksis for kulturaktiviteter i den tværkulturelle sektor af amatørkunsten, den frivillige kultur og kulturarv med et stort potentiale i social kapital indebærer:

1. En "social ramme", hvor aktiviteterne er lokalt baserede og samfundsbaserede.
2. En "lokal sammenhæng", der baserer aktiviteterne på lokale værdier / traditioner / historie, så folk kan mærke det er 'deres' sammenhæng.
3. Start fra brugernes behov og talenter (første behovsanalyse)
4. Diverse deltagernes struktur, hvor forventninger til meget forskellige målgrupper er opfyldt eller overskredet, herunder en indbydende og støttende atmosfære for alle.
5. At skabe plads til deltagernes egne initiativer - Sikre en aktiv deltagelse af deltagerne (udformning af egne mål, frihed og fleksibilitet i deltagelse, deltagelse i beslutningsprocesser). En bottom-up tilgang.
6. For aktiviteter, en rolle at engagere mere end læring (jo mere en aktivitet ligner en "klasse", jo mindre samarbejde vil det være).
7. Aktiviteternes fokus bør ikke bevidst være at overføre social kapital eller til at bringe en gruppe individer fra forskellige baggrunde. Fokus skal være på den kreative aktivitet, så det giver deltagerne mulighed for at nyde sig selv og muliggøre den sociale binding og opbygning af tillid naturligt som følge af en god kreativ oplevelse.

3.2.2 Nøglefund i tematiske kompendier

Spørgeskemaet for kursusudbyderne henviste også til det foregående tematiske kompendium og spurgte. "Du har været redaktør og / eller medredaktør af et af de fem tematiske kompendier, hvor casestudierne og især afsnittet om nøglefundene artikulerede nogle fælles tråde og nøgleegenskaber ved de projekter og aktiviteter, der har haft størst succes med at fremme social brodannelse.

Vær opmærksom på mindst 3 fælles tråde og karakteristika for brodannelsesaktiviteterne, som kurserne skal forsøge at fokusere på i præsentationer, gruppearbejde mv.

VAN kunne i det inter-sociale kompendium se tre fælles tråde og karakteristiske for succesfulde brobyggende aktiviteter:

- Værdi - det er afgørende at værdsætte hver deltagers engagement lige og åbent. Tiden er af høj værdi for de fleste mennesker, så forvent ikke at få dem til at spille det på noget, der ikke er tilfredsstillende. Princippet om samarbejde bør være i front, og bidrag fra alle bør værdsættes, ikke kun en udpeget leder.
- Integration - dette vedrører både det miljø, der udvikles som en del af koordinatorenes og facilitators aktiviteter og personlige færdigheder. Det er vigtigt at have den rette tilpasning (som identificeret i casestudier) for at sikre, at folk fra forskellige baggrunde føler, at de kan skabe tillid og skabe sammen som ligestillede på trods af mulige opdelinger og forudsætninger.
- Sjov - dette gentagne gange fremkaldt som drivkraft bag de fleste aktiviteter. Sammen med deltagelse i sport er stillingen af kreative aktiviteter, at de kan have store samfundsmæssige fordele med hensyn til samhørighed, samtidig med at det er en ønskelig måde at bruge fritid på, fordi det ses som sjovt og ikke receptpligtigt løse et problem.

LACM nævnte tre lignende egenskaber:

- Udtryk af tillid og påskønnelse.
- Inddragelse af alle mulige forskellige grupper i den tidligste fase som muligt.
- En imødekommende, venlig atmosfære og miljø for alle under hele processen.

FAIE fremhævede fællesskab som "hemmeligheder for succes" med henblik på at organisere kulturelle/kunstneriske begivenheder med brodimensionen, herunder:

- En åben og accepterende atmosfære.
- Stærk involvering af frivillige både fra lokalsamfundet og udenfor.
- Godt samarbejde med de lokale nøgleinteressenter (kommune, virksomheder, lokal befolkning).
- Langsigtet binding ved hjælp af forskellige medarbejderes arbejde for at gøre disse arrangementer veletablerede og bæredygtige.
- At tilbyde mange måder at engagere sig i både kunstneriske og organisatoriske / tekniske aktiviteter og tilbyde egnede aktiviteter for alle aldersgrupper, så alle kunne finde noget interessant for sig selv; at være involveret i.
- At anerkende både økonomiske, sociale og livsmæssige aktiver for medskabende aktiviteter.

ERDUCULT fremhævede følgende karakteristika ved god brodannelse:

- Skab sammen!
- Værdsæt hver enkelt persons ideer som lige! Inkluder personer med forskellig baggrund allerede i planlægningsfasen!
- At blive involveret i kunstneriske og organisatoriske / tekniske aktiviteter!
- Opret en åben og acceptabel atmosfære!
- Genkende sociale, økonomiske og livsforbindelser med samskabende aktiviteter!
- Samarbejd med andre interessenter! Kombiner fagfolk og frivillige!
- Tag tid til alle trin for at opbygge tillid! Vær fleksibel og empatisk!

JSKD understregede:

- Ægte fælles samarbejde, hvor ændringer i den sociale adfærd involverer alle deltagerne.

- En fælles oprettelsesproces, hvor deltagerne er aktive designere af projektets indhold¹
- Kollektiv videnudvikling, hvor oplevelsen af alle gruppemedlemmer er indarbejdet.

LKCA nævnte følgende egenskaber:

- Deltagerne får mere selvtillid gennem deltagelse i projektet og bliver mere bevidste om identitet, talenter og forskelle i kulturelle perspektiver
- Samskabelse er en værdifuld del af projekterne, og ved hjælp af deltagernes historier og færdigheder vil deres engagement blive bedre.
- En kombination af kulturelle fagfolk, socialarbejdere og frivillige er afgørende for et vellykket projekt.
- Samarbejde med lokale, regionale eller nationale partnere er nødvendig for at gøre projektet vellykket.

3.3 Målgrupper for kurserne

Kursernes målgrupper er i ansøgningen defineret som "undervisere (ledere, konsulenter, lærere, undervisere, instruktører mv.) I den tværkulturelle sektor af amatørkunsten, den fulde kultur og kulturarv. Her har vi til hensigt at kvalificere konturerne for målgrupper.

3.3.1 Målgrupper for nationale kurser

Kursudbyderne blev først bedt om at kommentere de definerede målgrupper og fortælle om de skulle justeres eller uddybes for kurser i lokal eller national sammenhæng?

Kursudbyderne var generelt skeptiske til en alt for snæver definition af målgrupperne og især for at mærke dem som "lærere".

KSD mente, at "undervisere" bør erstattes af "kulturudbydere", fordi "vi skal tage højde for, at mange af de involverede ikke vil se deres stilling som "pædagog" eller lignende, selvom det er den praktiske rolle de spiller", fordi "definitionen af målgrupperne må være mere åben og fleksibel til at oversætte til forskellige europæiske sammenhænge.

VAN nævnte, at i Storbritannien og Irland ville vi ikke ringe til vores målgruppe "pædagoger", fordi der er et bredt og forskelligt publikum til denne type arbejde. Det omfatter andre interessenter i lokale myndigheder, kunstorganisationer og forskellige velgørende sektorer (alder, social omsorg, kommunisme, deprivation og andre marginaliserede samfund). Den frivillige kultursektor er interessant, da det ofte forvaltes af frivillige, der også er deltagere. Uddannelse for disse grupper kan være svært, da de har begrænset tid til at forpligte ... og de er normalt motiveret af kulturs kærlighed og ikke sigter mod at opnå social overgang, selv om de ofte anerkender denne værdi som et resultat.

FAIE foretrak "Undervisere", men nævnte at i deres forløb "var der nogle kunstnere, der deltog. Nogle af dem var involveret i ngo'er, nogle af dem arbejdede på kunstneriske universiteter (ph.d., karriere kontor). De professionelle kunstnere synes normalt ikke at tænke på den sociale kontekst af deres kunstneriske aktivitet. Jeg tror stadig, at de var inspirerede til også at tænke i denne retning, mens de var i gang med deres kunst. Da også professionelle kunstnere nogle gange er aktive i ikke-formel lære i 3. sektor, kan denne ekstra dimension af social, brodannelse have deres interesse.

EDUCULT nævnte, at "lederens og undervisernes opgaver varierer, nogle gange i vid udstrækning. Hvis kurset skal give et overblik og en første indsigt i emnet, er det muligt at blande målgrupperne. Hvis kurset skal indeholde detaljer om brodannende tilgange, ville det være nødvendigt at dele curricula i det mindste i nogle dele. For ledere af uddannelsesorganisationer er spørgsmål om overvågning, evaluering, projektstyring vigtigere, mens for undervisere er det nødvendigt at undervise i metoder til stimulering af samskabelsesprocesser.

LACM nævnte, at i vores tilfælde ville det være bedre at udvide målgruppen til at omfatte chefer, ledere og ledere af kulturenheder, der kombinerer kulturaktiviteter med, især i lokale kommuner, der prioriterer nye turisttjenester højt.

JSKD fandt det hensigtsmæssigt at anvende udtrykket "læringsleverandører", fordi det er det udtryk, vi har brugt i undersøgelsen, men "med det for øje, ville ledere bedre passe ind i gruppen af interessenter, og interessenterne skulle være vores fokusgruppe for formidling og ikke for kurserne. "JSKD anbefalede også" at holde øje med de forskellige nationale sammenhænge, hvor de deltagende kultursektorer har forskellige typer læringsleverandører, såsom

- professionel kunstner
- Professionelle kunstuddannelsesinstruktører (for eksempel Teaterpædagogik).
- Læringsleverandører med uformel kunstuddannelse, men med formel uddannelse i undervisning (Skolelærer, professor mv., Der driver lokale kulturaktiviteter)¹². Læringsleverandører med uformel kunstuddannelse og ingen formel uddannelse på uddannelsesområdet.

LKCA så et behov for at have en bredere målgruppe; fordi "sammenhængen mellem de kulturelle aktiviteter, som borgerprojektet sigter mod, er bredere end amatørkunsten, den frivillige kultur og kulturarv ... også velfærd og omsorgsområder, de mere socialt engagerede områder og organisationer er vigtige partnere i Bridging-ideen. Bridging betyder, at forskellige områder arbejder sammen i social-kunstneriske projekter for at få social kapital. Kurser kunne fokusere på at samle disse områder for at lære hinandens sprog og arbejde på fælles mål at kende. Derfor kan målgruppen udvides med fagfolk, der arbejder i det, vi kalder det "sociale domæne" (velfærd og pleje).

3.3.2 Målgrupper for europæiske kurser

Kursudbyderne blev for det andet bedt om at kommentere de definerede målgrupper og fortælle om de skulle justeres eller uddybes for kurser i en europæisk sammenhæng med deltagere fra flere EU-medlemsstater?

FAIE vurderede at for de nationale kursers vedkommende kunne det "at samskabe/bygge bro" tilføje en ekstra dimension til kulturelle aktiviteter. Og det er værd at foreslå denne dimension også til professionelle kunstnere, der er aktive i ikke-formel 3. sektoruddannelse.

EDUCULT antog, at målgrupperne er de samme i andre EU-lande; og i europæisk kursus-sammenhæng kan det endda være mere vigtigt at bringe mennesker med lignende opgaver sammen.

JSKD understregede, at for de europæiske kurser skal vi huske på de store forskelle i lærerudbydernes baggrunde. Løsningen på dette kunne være at tilbyde et kursus, der har en fælles del såvel som en variabel del, der passer til niveauet af lærerudbydernes tidligere erfaring eller uddannelse.

LKCA påpegede også, som for de nationale kurser, at brodannelseaktiviteterne kan involvere meget forskellige slutbrugere, som flygtninge, ældre mennesker, folk i samfundets kant osv., og der er andre organisationer på andre områder, der har god viden og forståelse for disse slutbrugeres problemer. Og denne viden er en vigtig kilde til social-kunstneriske projekter. Desuden er det godt, at ressourcer fra forskellige domæner bruges til træning med et socialt kunstnerisk mål eller indflydelse. Og selv når broer har forskellig længde, styrke eller materiale, er ideen om at bygge på social kapital et attraktivt perspektiv! ”

KSD mente, at det at bygge bro er en model, der kunne bruges mellem EU-landene, hvor man ikke kender meget til hinanden og ofte mødes med fordomme. Derudover er det en god ide, ikke kun at involvere personer fra kunst- og kultursektoren, men også inddrage andre 3.sektorområder.

3.4 Antal deltagere

Ansøgningen og de foregående Curricula Guidelines nævnte, at antallet af deltagere kunne være mellem 12 og 24.

3.4.1 Antal deltagere til de lokale kurser

Kursudbyderne blev bedt om at fortælle, hvor mange deltagere var passende for nationale kurser

VAN estimeret "et nummer fra 12 til 24 som passende. Fra vores oplevelse kan du ikke virkelig gå over dette nummer og opretholde en tæt atmosfære og behagelig udveksling af synspunkter og oplevelser. Omkring 20 personer betyder, at der er plads til diskussion, og man kan dele dem op i fire grupper på 5 personer. Hvis kurserne er mere som en forelæsning med spørgsmål og svar kan flere mennesker indkvarteres, men det vil nok have et dårligere læringsresultat når det drejer sig om transformation af det lærde.

FAIE differentierede mellem workshops og skoleklasser og anbefalede et work-shop-lignende kursus med min. 8 personer og en max. 16, men det mere skoleprægede kursus kunne have end- og 30, men der ville stadig være behov for netværk, så det ville ikke ende med at "folk lytter og så går de hjem".

For EDUCULT viste erfaringen, at det ville være fint at have mindst 10 deltagere. Hvis kurset ønsker at medtage samskabelsesmetoder, bør gruppen ikke være for stor, men det afhænger af metoderne selv. Vi ville sætte en grænse på 20 personer.

JSKD vurderede, at 12-24 generelt er hensigtsmæssigt ("i vores tilfælde har vi kombinerede aktiviteter, hvor hele gruppen var til stede, og aktiviteter hvor deltagerne blev delt i to hovedgrupper - for værkstedets del 12 er et bedre tal, mens for forelæsningsdelen 24 er et fint tal").

LKCA nævnte "det afhænger virkelig af, hvordan kurset er designet. Hvis du vælger en mere teoretisk metode med læsninger og debatter og forskellige former for gruppearbejde, kan du gå op til 40 deltagere. Men når fokus er på personlig erfaring, refleksion og virkelig individuel udvikling, hvor der skal være tid og plads til dybe refleksioner og interaktion; så er en gruppe på 8-20 deltagere i orden. "

KSD mente ikke, at samskabelsesmodellen kunne bruges i dette tilfælde, da en stor del af deltagerne så minutiøst på forhånd skal vide, hvad deres behov for læring er. Hvis undervisningen

bestod af forelæsning blandet med workshops og gruppearbejde, kunne man godt som plenum have en stor gruppe på fx 30, der efterfølgende blev delt op i mindre grupper.

3.4.2 Antal deltagere til de europæiske kurser

Kursudbyderne blev for det andet bedt om at fortælle, hvilket antal deltagere de fandt passende til de europæiske kurser, herunder min. og max.

VAN nævnte, at det kan afhænge af formatet. Nogle kursus har været meget vellykkede med kun et lille antal deltagere (mindre end 10), men det er svært at generere entusiasme, diskussion og udveksling med færre end 5 personer i alt. Så med ideen om en praktisk fokuseret workshop-stil kursus, vil vi sige, at det rigtige tal skal være et sted mellem 8 (min) og 25 (max).

FAIE havde som for de nationale kurser skelnet mellem workshops og undervisning, men hvis de europæiske kurser havde mere end 30 deltagere, skulle der være flere grupper - 3 - 4 på højst 12 personer.

EDUCULT så samme antal som for de nationale kurser for passende, fordi hvis der bruges de nævnte argumenter, ændres intet, hvis folk fra forskellige lande deltager.

LKCA nævnte, at antallet af deltagere ikke er et problem, for at de samme tal som i en national eller lokal situation kunne fungere. Men udformningen af et internationalt kursus kan være anderledes med mere tid til interaktion og delt læring.

KSD mente ikke, at det gjorde nogen forskel, om det var et nationalt kursus eller et EU kursus. Kombinationen af forelæsninger, gruppearbejde og workshops ville efter deres mening stadig være det bedste. Dog var det vigtigt, at de deltagende lande stillede op med nogenlunde det samme antal deltagere, da overvægt at antallet fra et enkelt land let kunne føre til, at disse isole-rende sig, og dermed ikke bidrog til resultatet.

3.5 Adgangskrav

Curriculum Guidelines skitserede adgangskravene på følgende måde:- Deltagerne behøver ingen formel uddannelse inden for kultur eller kunst. Erfaring med at arbejde som kulturudbyder ønskes, samt en interesse i det sociale rammer i samfundet. Deltagerne skal udfylde og sende en skabelon med kort motivation, hvor de forklarer, hvorfor kurset er vigtigt for dem, og hvordan de mener, at det kan medføre ny viden og færdigheder, de kan anvende i deres arbejde som kulturudbydere, som betalte eller frivillige personale i den tværkulturelle sektor af amatørkunst, den frivillige kultur og kulturarv. Kursudbyderne blev bedt om at fortælle, om de skitserede adgangskrav er hensigtsmæssige eller skal tilpasses?

VAN mente, at en blanding af erfaringer er vigtig, så vi bør ikke begrænse adgangen til dem med erhvervserfaring eller kun dem, der arbejder på kulturområdet (da emnerne er meget bredere med hensyn til social indflydelse). Ideen om at anmode om en motivationserklæring før kurset ville være usædvanligt, men potentielt interessant. Det er en god idé at tilskynde til forudgående tænkning og læsning af materialer, så deltagerne får mest ud af kurset.

FAIE mente at adgangskravene er passende. Stadig - på europæisk niveau - bør også kommunikativ viden om kursets sprog være påkrævet.

EDUCULT nævnte, at det er fint, at en formel uddannelse inden for kunst og kultur ikke er nødvendig for at deltage. Kurset fokuserer også på den frivillige sektor, hvor folk ofte ikke har denne form for formel uddannelse. En udfyldt skabelon med deres motivation er en god måde at:

- Sørge for, at deltagerne på en eller anden måde er forpligtet til emnet.
- Få oplysninger om deltagerne, så kurset stadig kan tilpasses til deres behov, herunder deres forventning

LACM kunne se adgangskravene som relevant. Før vores nationale pilotkursus bad vi potentielle deltagere at indsende en beskrivelse (maks. 2 sider) af deres motivation, viden om social kapital, tidligere praktiske erfaringer samt ideer om, hvordan man gennemfører de opnåede kurs i deres videre aktiviteter. En af grundene til at stille en sådan beskrivelse var for lærerne at tilpasse sig bedre.

JSKD nævnte, at forskelle mellem deltagerne kan betyde, at visse emner ikke er interessante eller nye for nogle. Dette problem kan løses på to måder:

- Vi laver kun kurser for professionelle læringsleverandører eller kun for ikke-professionelle læringsleverandører (dette kan være problematisk i nogle lande mere end i andre).
- Eller der er en variabel del af kurset, hvor deltagerne kan finde et emne, der er tættere på deres interesse, og det tager hensyn til deres tidligere erfaring og uddannelse
- Motiveringsbrev og kort kultur-CV er påkrævet.

LKCA understregede, at formålet med delt læring, vi har til hensigt i denne form for kurser, er baseret på to betingelser:

- En blandet gruppe med forskellige erfaringer og arbejdsmetoder.
- Et professionelt niveau af arbejde, tænkning og reflekterende.

Derfor vil vi helt sikkert sigte mod lønmodtagere fra forskellige domæner og ikke hos frivillige. Blanding af disse to grupper skaber en forvirrende og ulig social og lærende kontekst med for forskellige niveauer af ambitioner, læringsresultat og indflydelse. I den skabelon, de skal udfylde, bør der være spørgsmål om det aktuelle arbejde/erfaring inden for rammerne af at bygge på social kapital.

KSD mente ikke, at man skal blande de to grupper "ansatte" og "frivillige", da der er brug for to forskellige sæt viden. Oplysninger om motivationer kunne dog være væsentlig fra begge grupper.

3.6 Curriculumreferencer

Curriculumretningslinjerne skitserede mulige curricula på følgende måde:

Læringsniveauet for dette voksenuddannelseskursus kan varieres på niveau 4 -5 i den europæiske kvalifikationsramme. EQF-referenceniveauerne fokuserer på niveauet for at lære viden, færdigheder og holdninger, og det varierer fra det grundlæggende (niveau 1) til det avancerede (niveau 8).

Læringsresultatet kan omfatte viden, færdigheder og holdninger fra niveau 4 og 5:

Niveau 4-viden: Faktisk og teoretisk viden i bred sammenhæng inden for kulturarbejde i civilsamfundets kontekst.

Niveau 4-færdigheder: En række kognitive og praktiske færdigheder, der er nødvendige for at skabe løsninger på specifikke problemer inden for kulturarbejde.

Niveau 4 Attitude: Udøve selvforvaltning i retningslinjerne for arbejds- eller studiekontekster, der normalt er forudsigelige.

Niveau 5-viden: Omfattende, specialiseret, faktuel og teoretisk viden inden for et område med arbejde eller studie og en bevidsthed om grænserne for den viden.

Niveau 5-færdigheder: Et omfattende udvalg af kognitive og praktiske færdigheder, der er nødvendige for at udvikle kreative løsninger til abstrakte problemer.

Niveau 5 Holdning: Øvelse, ledelse og tilsyn i kontekster af arbejde, hvor der er en uforudsigelig ændring. Gennemgå og udvikle ydeevne for selv og andre

Læringsleverandørerne blev bedt om at fortælle, om de så et behov for at præsentere en curriculumreference eller om der var behov for justering.

VAN nævnte, at med standardisering i hele Europa er det helt fornuftigt. Der er måske et argument for ansvarslementer og autonomi er en del af den større ligning i, hvordan træningen kunne gennemføres i kulturelle aktiviteter, men alt taget i betragtning, mener jeg, at disse kategorier helt klart dækker, hvad projektet sigter mod at opnå.

EDUCULT mener også, at generelt er en reference til nytte, hvis folk kender til referencerammen. EQF (som har eksisteret omkring 10 år) er nok ikke så meget kendt, så i øjeblikket synes det ikke at være vigtigt at præsentere det. Ikke desto mindre bør vi inkludere det for at formidle EQF, muligvis bliver det mere kendt i fremtiden. Vidensniveauet vil afhænge af den teoretiske ramme, kurset giver. Når man har mere tid, synes det ganske muligt at gå ind i detaljer om samskabelse, dets udfordringer og grænser.

LKCA nævnte, at i en europæisk sammenhæng er det virkelig fint og nyttigt at gøre klart hvilket udfald vi stræber efter. Men jeg tror, at vi skal prioritere den tredje del: Holdning, og hermed give mere fokus på det individuelle og personlige niveau for brobygningsaktiviteterne.

KSD mente ikke at der er grund til præsentere deltagerne med bagvedliggende referencer. Det kunne demotivere dem på forhånd.

3.7 Læringsresultat

Curriculumretningslinjerne skitserede side 20, at deltagerne ved afslutningen af kurset har forbedret deres kompetencer i mindst tre af følgende seks emner:

1. Validering af egen livslang læring, udvikle kompetenceprofil og artikulere sin relevans for at organisere medskabende aktiviteter med høj social kapital.
2. Værdien af social kapital og potentialet for deltagende og medskabende kulturaktiviteter til fremme af social kapital, herunder social integration, kulturmægling, publikumsudvikling.
3. Gode eksempler på deltagelse og medvirken i kulturaktiviteter fra en eller flere af vores fem sammenhænge af social inklusion: intersocial, intergenerationel, interregional, interkulturel og intereuropæisk.
4. Organisering af deltagerkultur og medskabende aktiviteter for tidligere segregerede grupper med en demokratisk og inklusiv tilgang, herunder specialteambygning og teamledende fær-

digheder med henblik på at organisere kreative kunstneriske aktiviteter med fokus på samarbejde.

5. Projektledelse af samskabende kulturaktiviteter, herunder planlægning, analyse af behov, udbredelse til forskellige grupper, kommunikation til og koordinering af en forskelligartet gruppe af deltagere.
6. Hvordan man vurderer og dokumenterer resultatet til deltagerne og udbyderne samt andre vigtige interessenter.

3.7.1 Nationale pilotkurser

Kursudbyderne blev først bedt om at fortælle, hvilke læringsresultater de fokuserede på i deres nationale pilotkursus

FAIE nævnte, at for det nationale kursus var læringsresultater 2 og 3 mest relevante og til en vis grad - læringsresultat 5. Vi ønskede at inspirere folk fra den kreative sektor til at inkludere/udvide omfanget af medskabelse til deres projektideer. Vores nationale pilotkursus var snarere et "skolegangskursus", herunder præsentation af de mulige finansieringskilder for kunstneriske/kulturelle initiativer af europæisk dimension, herunder "brobyggende" elementer. Så det ekstra læringsresultat var at få grundlæggende viden om finansieringsmuligheder på dette område.

EDUCULT fortalte, at fokus var på:

- Værdien af social kapital og potentialet for deltagende og medskabende kulturaktiviteter til fremme af social kapital, herunder social integration, kulturmægling, publikumsudvikling.
- Eksempler på god praksis af kulturelle og deltagende kulturaktiviteter fra en eller flere af vores fem sammenhænge af social overgang: inter-social, intergenerational, interregionalt, interkulturelt og inter-europæisk.
- Organisering af deltagerkultur og medskabende aktiviteter for tidligere segregerede grupper med en demokratisk og inklusiv tilgang, herunder specialteambygning og teamledende færdigheder i forhold til at organisere kreative kunstneriske aktiviteter med fokus på samarbejde.

Beslutningen var først at afklare rammerne for kurset. Det syntes nødvendigt at diskutere betingelserne for "samskabelse", "deltagelse", "brobygning", "integration" osv. (Punkt 2). Denne del blev meget værdsat af kursdeltagerne og satte grunden til yderligere arbejde. Inklusive eksempler på god praksis bidrog meget til at forstå bedre, hvad vi taler om. Hovedmålene var at sensibilisere deltagerne med hensyn til interkulturel brodannelse og samskabelse, og at styrke deres evner ved udformning af projekter, der fremmer dette. Det var grunden til, at vi lægger meget energi på punkt Desværre var der ikke tid nok til at fokusere på vurdering, evaluering og dokumentationsmetoder. Alligevel mener vi, at det er et vigtigt spørgsmål, som for ofte er undervurderet og uudviklet.

LACM fokuserede på læringsresultater 2 og 3, fordi de var de mest relevante for vores deltagere (baseret på deltagerens beskrivelser af deres baggrund og forventninger, fik vi før kurset). Resultat 3 - eksempler på god praksis - inkluderede kun den intergenerational kontekst.

'JSKD fokuserede på punkt 1 - 4, og kun de to første resultater blev fremhævet i foredragene, fordi det var vigtigt at etablere fælles grundlag for hvad vi mener med social kapital og medskabende aktiviteter og hvordan dette er relevant for livslang læring i den deltagende kultur sektor.

Resultaterne 2, 3 og 4 var i fokus under workshop sessioner. Vi har også foretaget en modifikation af resultat 4 om, hvordan man gør de aktiviteter, som du allerede kører mere medskabende. Resultaterne 2 og 3 virker som kernen i projektmålene - på disse to resultater kan vi opbygge curricula og metodik. Resultat 5 var ikke relevant for gruppen af deltagere, vi arbejdede sammen med, fordi de havde erfaring med projektledelse - vi nævnte bare kort nogle anbefalinger fra undersøgelsen.

LKCA nævnte, at "kun fagfolk deltog i kurset. Vi fokuserede på out-come 3 og 4 som de fagfolk, vi havde til formål at have erfaring med at arbejde sammen med grupper, gøre projektledelse mv., Men ikke i den interkulturelle og praktiske indstilling, vi tilbød dem i løbet af kurset. I kurset oplevede de betydningen af et levende møde med slutbrugerne i designfasen af 'organisering af deltagende kultur'. Hermed blev et udvidet resultat for kurset at designe kulturaktiviteter i samarbejde med slutbrugerne.

KSD mente, at man for at gøre de frivillige i foreningerne mere udadvendte og udviklingsorienterede burde fokusere mere på den social kapital, herunder ikke mindst den social inklusion. Men det var også vigtigt at fokusere på gode eksempler på deltagelse og medvirken i kulturaktiviteter på de områder, der er taget op i de tematiske kompendier: Intersocial, intergenerationel, interregional, interkulturel og intereuropæisk.

Kursudbyderne blev derefter bedt om at fortælle, hvor mange læringsresultater de kunne anbefale at inkludere i de nationale kurser?

VAN anbefaler at fokusere på 3 resultater, muligvis 4 hvis det er længere tid (2/3 dage). At forsøge at dække alle ville formentlig forveksle tingene lidt. "

FAIE nævnte, at for et en-dags kursus ville op til 3 læringsmål være realistisk.

EDUCULT nævnte, at man ikke burde fokusere på mere end tre hovedmålsætninger, muligvis yderligere to formidlingsmål.

LACM nævnte 2-3 mål for et 1-2 dages kursus, 3-4 mål for et 2-3 dages kursus i afhængigt af deltagernes profil ".

JSKD nævnte 3 (max 4) resultater. I et kort 1-3 dages kursus skal man regne med et mindre antal og fokusere på mere konkrete resultater.

LKCA nævnte, at de sigter mod fagfolk med et vist niveau af færdigheder og viden, og derfor er et fokus på tre læringsresultater (hver herunder færdigheder, viden og adfærd) ideel.

KSD fokuserer på erfarne frivillige og man mente at 3 - 4 resultater ville være realistisk.

Kursusudbyderne blev derefter bedt om at finde 2-3 læringsresultater, som de ser som mindst vigtige for de nationale kurser?

VAN mente, at 2 og 4 er vigtigst og relevant for dette arbejde, da de er mere unikke og udfordrende for mange mennesker til at forstå og tackle med tillid. På baggrund af resultatet 1 og 6 er muligvis den mest generelle, og selvom det er vigtigt med hensyn til færdigheder og viden, kan man ofte tage fat på andre steder, så de er ikke afgørende for dette projekts arbejde.

EDUCULT understregede viden om begreberne samskabelse og bro over social kapital og færdigheder til at designe projekter og anvende metoder til samskabelse og brobygning, mens det ikke er nødvendigt at gå i detaljer i form af projektledelsesfærdigheder. Nogle generelle spørgs-

mål vil blive medtaget, hvis design og strukturering af projekter / kurser er en del af kurset, men fokus skal ligge mere om indhold og brodannelsesmetoder end på formelle rammer. "

LACM anbefalede "Resultat 2, 3 og 4 for at forbedre viden, færdigheder og kompetence; mens resultaterne 1, 5 og 6 var mindre vigtige i denne sammenhæng, fordi der er mange andre muligheder for at vurdere din kompetenceprofil og at udvikle dine færdigheder i projektledelse og evaluering. "

JSKD så resultat 3 og 4 både som det mest relevante for projektet og det mest konkrete. Deltagerne kan få et overblik over, hvad der allerede sker, hvordan de kan starte aktiviteter, der er med kreative, og hvorfor det er vigtigt at gøre aktiviteterne på denne måde. Tværtimod udfald 1, selvvurdering, resultat 5, projektledelse og resultat 6, evaluering er emnet for mange andre kurser.

KSD mente, at validering af egen livslang læring, udvikle kompetenceprofil og artikulere sin relevans for at organisere medskabende aktiviteter med høj social kapital ikke ville have hverken den store betydning eller den store interesse for deltagerne.

3.7.2 Prioriteter for læringsresultater for europæiske kurser

Kursudbyderne blev først bedt om at fortælle, hvor mange læringsresultater de ville anbefale til et 3 - 5 dages europæisk kursus?

KSD estimeret "det kunne sikkert være mere end i de kortere 1-2 dages nationale kurser, så sandsynligt omkring 4 eller 5, med vægt på klar definition og afgrænsning af emner for klarhed.

FAIE nævnte 3 - 5 dage lange europæisk kursus op til 5 - 6 læringsresultater ville være relevant. Ikke for mange, siden arbejdet i international sammenhæng, på fremmedsprog, er mere krævende end på nationale kurser

EDUCULT nævnte at have mere tid giver mulighed for at inkludere flere mål: sandsynligvis to mere end i nationale kurser.

LACM nævnte på grund af længden af kurset 5 eller alle 6.

JSKD anbefalede også 5 resultater, så for 5 dages kursus, der ville give 1 udfald pr. dag.

LKCA nævnte, at de seks beskrevne læringsemner passer bedre i et europæisk kursus, da det er tænkeligt, at nr. 1, 2, 5 og 6 er vigtigere i en international sammenhæng; og hvis du har to dage mere, er der mere tid. Men fokus skal stadig være på 3 og 4, da dette er det kreative hjerte af arbejdet og inspirationskilden.

Kursudbyderne blev derefter bedt om at fortælle hvilke 2-3 læringsresultater, de ser som vigtigst for de europæiske kurser?

KSD mente, at resultaterne 2, 3 og 4 er vigtigere at understrege i BRIDGING-sammenhængen, da disse emner er afgørende for BRIDGING-ideen, og at der kan være flere nationale kurser i de andre emner om selvvurdering, ledelse og evaluering.

FAIE så resultat 2 - bridgingteorien - og resultat 3 - eksempler på god praksis - som de vigtigste, herunder også hjemmearbejde for deltagerne med henblik på at præsentere eksempler fra deres lande.

JSKD understregede, at i de europæiske kurser kan resultat 3 om bedste praksis være den virkelige platform for den intereuropæiske brobygning.

LKCA vurderede som for de nationale kurser, at resultat 3 og 4 er det kreative man at bygge broer.

3.8 Læringsmetoder

3.8.1 Gennemsnitlige læringsmetoder

Curriculumretningslinjerne anbefalede side 21 en pædagogisk tilgang til kurserne, hvor undervisningen skal baseres på deltagelses- og aktivitetsbaserede metoder, integrering af teori og fælles erfaring samt overførsel af læringen til de specifikke opgaver i den specifikke organisation. Det vil omfatte en blanding af:

- Kortfattede foredrag, plenarmøder, gruppearbejde og workshops om casestudier, samarbejde og peer-to-peer vurderinger.
- Individuelt hjemmearbejde med præsentation af egne erfaringer med specifikke emner, vurderinger af eget læringsudbytte og refleksioner om transformationen af læringen til egne fremtidige opgaver som kulturfrivillige.

Her følger nogle spørgsmål og svar om nogle hovedproblemer i den pædagogiske tilgang.

Hvor langt kan eller skal kurserne anvende en lærercentreret tilgang?

VAN understregede, at "den læringscentrerede tilgang er nøglen til dette projekt, så det er afgørende for kursudviklingen. Fokus er på reel forandring i elevens tilgange, så dette skal være en prioritet.

EDUCULT nævnte, at det helt sikkert skal give deltagerne mulighed for at bruge deres egne erfaringer. Der skal gives nok tid til at inkludere de individuelle erfaringer og perspektiver i kursusarbejdet. Det kræver en empatisk tilgang af trænerne og et åbent sind for alle deltagere. At have mere end en træner er værdsat for at undgå en mulig partiskhed.

JSKD nævnte, at den lærerorienterede tilgang er afgørende for dette projekt, men i projektet anses den enkelte elev altid for at være en del af en gruppe. Fokus skal være på, hvordan man inkluderer individet som et fuldt medlem af gruppen.

FAIE udtalte, at den læringscentrerede tilgang skal baseres på:

1. Træningsbehovsanalyse forud for deltagelse i kurset, som hver deltager udfylder.
2. Anerkendelse af den enkelte elevs tidligere erfaring og bygge videre på dette.
3. Tage hensyn til, at eleverne er aktive i den NGO, han/hun samarbejder med.

KSD Hvis deltagerne har meget lidt erfaring og evt. ikke ved hvilken retning, kurset skal tage, skal den læringscentrerede tilgang være dominerende. Dette åbenbares ved motivationsspørgsmålene inden kurset.

Hvordan kan vi bedst integrere teori, praktisere eksempler og deltagerne egne oplevelser? Forklar venligst!

VAN nævnte at en potentiel metode til dette er at starte med eksempler på god praksis og derefter sammenlægge med deltagerne egne erfaringer og derefter - gennem diskussion og undersø-

gelse - trække dette ud i forhold til teorien (som et middel til sammenligning, udvikling, evaluering).

FAIE foreslog at involvere deltagerne i en slags simulering/spil (forberedt ud fra teori og praktiske eksempler) som et værksted er hensigtsmæssigt her. Der er færdiguddannede træningsspil til rådighed (de fleste af dem skal du købe), men stadig - spillet/simuleringen kan også være designet specielt til kurserne. Det er en tidskrævende, men en meget flot arbejdsform.

EDUCULT foreslog, at trænerne skal give teoretisk input ikke kun ved at præsentere defindstillinger, men ved at allerede indeholde deltagerens syn på vilkårene for medskabelse, deltagelse, integration, samhørighed, broer osv. Det samme tæller til eksempler på god praksis. Deres præsentation kan hjælpe, men det ville være meget vigtigt at lade eleverne udtrykke deres egne erfaringer i lignende projekter (hvis nogen) eller deres erfaringer inden for de tematiske felter.

LACM nævnte, at sandsynligvis i et vist omfang i underviserens input før kurset, hvis eleverne og deres egne erfaringer er kendte. Desuden ved at spørge direkte under kurset, analyserer svarene og kombinere dem med teorien og eksempler på god praksis.

JSKD foreslog, at "en omvendt læringsmetode kunne fungere: Først begynder du med eksempler på bedste praksis, så har du en åben diskussion om deltagerens oplevelse. Næste dag har du et foredrag, hvor de fremhævede emner også præsenteres med teoretiske vilkår og mulige løsninger.

LKCA syntes også en god måde at samle er at:

1. Beskrive deltagerne egne erfaringer.
2. Søge derefter efter fælles funktioner.
3. Udvikle ud fra disse funktioner et generelt format.

Kurser arbejder typisk ud fra teori til praksis. Men ved at vende det rundt, udvikler du en konceptuel måde at tænke og arbejde på.

KSD mente, at det var bedst hurtigt at koble teorien på eksemplerne, og at dette fx kunne ske i mindre grupper i workshops.

Hvor meget kan vi forvente fra deltagerens hjemmearbejde? Forklar venligst!

VAN anslog, at dette afhænger af målgruppen, da det kan være demotiverende for de tidsfattede frivillige. Men noget lille bidrag er meget værdifuldt for kursusarrangørerne, og også deltagerne selv med hensyn til forståelse, forskning og generering af ideer under kurset. En mere professionel målgruppe kan blive bedt om at foretage mere dybtgående forberedelser, men det skal stadig være et relativt lavt ansvar.

FAIE mente, at deltagerne kan præsentere deres egne oplevelser og organisation samt give eksempler på samskabende aktiviteter fra forskellige arbejdsfelter (og lande) ville være ledende for læringsprocessen. "

EDUCULT som samskabelse passer at arbejde alene hjemme ikke godt i konceptet. Hvis der er lektier, skal det være muligt og nyttigt for kursismålene. Det kan omfatte at forberede præsentationer om eget arbejde. Erfaringerne viser, at lektier ikke skal være for tidskrævende. Tid til at gøre det skal gives efter kurset.

LACM nævnte, at deltagernes hjemmearbejde skal demonstrere i det mindste deres profil og egen praksis (både godt og dårligt, hvis relevant), miljø og interesser, de arbejder på og med. En skabelon med præsentation, der allerede er forberedt, bør anbefales, samt maksimalt antal dias / min video og tidsbegrænsning for at præsentere hjemmearbejde.

JSKD mente, at hjemmearbejde kan præsenteres i form af at man læser om indholdet før en guidet diskussion (omvendt læringsmetode) eller som en opgave efter foredrag om eksempler på bedste praksis: Find den målgruppe, du gerne vil arbejde med.

LKCA nævnte, at for kursuslederne er det godt at få et indtryk af niveauet af viden og erfaring og læringsbehov hos deltagerne. Derfor kan en form for noter, som hjælper deltagerne med at reflektere over deres læringsbehov, være nyttige. I det mindste skal deltagerne søge i deres lokale situation og lede efter muligheder og vanskeligheder.

Hvordan kan transformeringen af det, der er lært, bedst inkorporeres i kurserne? Forklar venligst!

VAN foreslog, at praktiske elementer af kurset bør fokusere på at udvikle modeller, der kan implementeres (og måles) af lærerne umiddelbart efter træningen. Sørg for, at casestudier præsenteres med et godt overblik (ikke kun statistikkerne eller succeserne på højt niveau, men også kampene og vanskelighederne og vigtige praktiske trin).

FAIE nævnte, at hjemmearbejde og rådgivning til gennemførelse af det lærte bagefter bør medtages i kurset.

EDUCULT understregede, at det er vigtigt at inkludere hver enkelt deltagers arbejde i sammenhæng. Dermed skal alle have chancen for at forklare deres arbejdsområde. Hvis det sker før kurset i motivationsbrevet, kunne trænerne allerede overveje de forskellige sammenhænge. Gruppearbejde bør fokusere på fiktive projekter, som deltagerne kunne gennemføre i deres eget miljø.

LACM mente, at det ville være rart at have en vurderingsskabelon, for at lette det, de deltog i løbet af kurset, og hvordan det blev implementeret i deres egen praksis senere.

KSD mente, at man allerede i de udfyldte motivationsskemaer skal spørge ind til deltagernes "hjemmebane" og i slutningen af kurset gennemgå de muligheder, der er for transformation af det lærte inden for de forskellige områder.

3.8.2. Pædagogiske anbefalinger for 1 – 2 dages nationale kurser

Hvilken pædagogisk form vil du anbefale til de 1-2 dages nationale kurser? Vær venlig at nævne mindst 3 funktioner i en god pædagogisk tilgang?

KSD foreslog en præsentation af casestudier med god detaljeringsgrad, diskussion af egne erfaringer, workshops og lidt teori.

VAN nævnte "præsentation af casestudier, sammenligning af projekter og casestudier, forelæsninger om teori bag brobygning og workshop udvikling af praktiske ideer og fremtidsfremgangsmåder.

FAIE vurderede, at det afhænger af indholdet. For at præsentere finansieringsmuligheder - undervisning med spørgsmål-svar sessioner er passende. Hvis vi gerne vil undervise i praktiske

færdigheder - skal det være et værksted, der aktivt involverer deltagerne i case studies, gruppearbejde, diskussioner, simuleringer mv.

EDUCULT foreslog

- Kombinere teoretisk input med diskussion for at inddrage deltagerne fra begyndelsen (ingen ex-cathedra-undervisning)
- Gruppearbejde
- Co-kreativ aktivitet (kunne være kunstnerisk)
- God til at have mindst to trænere / oplægsholdere

JSKD foreslog at anvende eksempler på bedste praksis og workshops, hvor deltagerne skulle arbejde sammen på en kreativ måde.

LKCA nævnte, at kendetegnene ved en god pædagogisk tilgang indebærer variation i læring, forelæggelse, reflekterende; og med kreative aktiviteter kan omfatte:

- Opret interviewsessioner, hvor deltagerne interviewer hinanden og derefter deler historier i gruppen.
- Opret gruppearbejdesessioner, hvor deltagerne gør noget sammen og præsenterer det lad andre stille spørgsmål og 'dømme'.
- Opret sessioner, hvor deltagerne beskriver hvad de har oplevet.

3.8.3 Pædagogiske anbefalinger til 3 - 5 dages europæiske kurser

Hvilken pædagogisk form vil du anbefale til de 3 - 5 dages europæiske kurser? Vær venlig at nævne mindst 3 funktioner i en god pædagogisk tilgang?

KSD mente, at tilgangen kunne være den samme som i de nationale kurser, bortset fra at udveksling af erfaringer og præsentation af egne situationer var vigtigere. Og hermed kan vi også forvente, at deltagerne har mere hjemmearbejde med henblik på at forberede præsentationer, og vi inkluderer flere sessioner i løbet af udvekslingen af erfaringer.

LACM foreslog generelt den samme tilgang som for de nationale kurser, men med mere fokus på god praksis på europæisk plan.

3.9 Kursusmateriale

Under projektplanlægningen har vi planlagt, at de tidligere intellektuelle output i projekterne - såsom vidensportalen (IO-1), udfærdigelse en undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande (IO-2) og de fem tematiske kompendier (IO-3) - kunne være de vigtigste kursusmaterialer. Nedenfor spørger vi projektgruppen, der også har været udbydere af de nationale pilotkurser, hvilket kursusmateriale de kan anbefale til de 1-2 dages nationale kurser og de 3-5 dages europæiske kurser.

3.9.1 Materialer til det nationale 1 – 2 dages kursus

Hvilket kursusmateriale vil I foretrække/anbefale til brug for mulige nationale 1-2 dages kurser?

VAN mente, at kernestoffet - BRIDGING-projektmaterialerne - f.eks. undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande og serien af fem tematiske kompendier med casestudier er vigtige, men i hver national sammenhæng kan der være andre materialer, der også er interessante. I Storbritannien er der f.eks. langsigtede data om deltagelse blandt forskellige demografier i de-

lundersøgelsen. I en nylig undersøgelse skitserede "Panic!" -Rapporten socialklassen og manglende repræsentation inden for professionel kultur. Vores organisation, VAN, har udarbejdet rapporter som "Åbne samtaler" om at opbygge mere etnisk forskelligartede relationer, og vores seneste "Gøre fælles sag", der ser på kulturelle samfund som et middel til at gøre kulturen mere demokratisk og repræsentativ.

EDUCULT nævnte, at det teoretiske input ikke bør fylde for meget i kortere kurser, selv om eksemplerne i god praksis i kompendierne skal bruges. Undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande kan kun bidrage som reference og portalen som et overblik.

LKCA nævnte, at alle de materialer, vi har udviklet indtil nu, kan være nyttige som baggrundsoplysninger. Men for et nationalt kursus er det ikke vigtigt at vide, hvad der sker i andre lande. Vi i Holland har ikke henvist til casestudier fx i Østrig og Danmark som præsenteret i de tematiske kompendier. Og med hensyn til undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande, henviste vi kun til nogle generelle resultater og nationale forskelle. Vi fandt ud af, at deltagerne havde størst interesse i praksis i de nationale / lokale situationer.

KSD mente at materialet ikke skulle være for overvældende, da vi ikke kender de enkeltes forudsætninger for at sætte sig ind i det. Men man bør dog til orientering udlevere BRIDGING-projektmaterialerne, dvs. undersøgelserne af nuværende status i de 7 deltagende lande og serien på fem tematiske kompendier med casestudier. Men man bør ikke forvente, at de er læst.

3.9.2. Materialer til europæiske 3-5 dags kurser

Hvilket kursusmateriale vil du foretrække / anbefale til at bruge til mulige europæiske 3-5 dags kurser?

VAN nævnte, at de ovennævnte materialer naturligvis er meget nyttige ikke mindst for et tværnationalt kursus, fordi BRIDGING-materialer giver eksempler og data fra hele Europa. Men også Eurobarometer og lignende datakilder og rapporter om tvær-europæisk deltagelse vil også være mere interessante i denne sammenhæng.

EDUCULT nævnte, at vi med de længere 3-5 dags kurser har "mere tid til teori, og det kan være godt at medtage nøgleundersøgelser fra Statens Kunstundersøgelse. Deltagerne vil få en bedre forståelse af de forskellige situationer i europæiske lande, og ikke mindst er kompendiernes gode eksempler fra partnerlandene særligt nyttige.

LKCA anerkendte, at det udviklede materiale kunne være til stor hjælp i et europæisk kursus, selvom det kræver god forberedelse. Specielt giver undersøgelserne af nuværende status i de 7 deltagende lande en god mulighed for at lede efter fælles mål.

KSD mente at ligesom i de nationale kurser skulle materialet ikke være for overvældende, da vi ikke kender de enkeltes forudsætninger for at sætte sig ind i det. Igen bør man dog til orientering udlevere BRIDGING-projektmaterialerne, dvs. undersøgelserne af nuværende status i de 7 deltagende lande og serien på fem tematiske kompendier med casestudier. Men man bør ikke forvente, at de er læst.

3.10 Evaluering, bedømmelse, kursusbevis

3.10.1 Evaluering foretaget af underviserne

Hvordan mener du, at vi bedst og smartest kan vurdere kursusets indhold, form og udbytte?

VAN mente, at læring i kurset har til formål at påvirke leveringen af aktiviteter, hvor der ofte går lang tid, inden de bliver leveret. Vi bør se på midler til at indsamle tilbagemelding, både umiddelbart i slutningen eller lige efter kurset, og også anmode om opfølgingsfeedback for at måle, hvordan læring er blevet implementeret. Normalt er det bedst at gøre dette omkring 3-6 måneder efter træningen.

EDUCULT nævnte, at for det første skal deltagerens forventninger allerede have været taget i betragtning (enten på forhånd skriftligt eller i starten af kurset på mundtlig vis. For det andet udarbejdes evalueringen ved kursets afslutning og derefter er der en mundtlig evalueringsrunde. Man bør give sig tid til dette.

JSKD foreslog at anvende den evalueringsmetode, som vi brugte i de nationale pilotkurser. Det ville også være nyttigt at få en anden evaluering af opfølgingsaktiviteter, så du kan overvåge kursets resultater.

LKCA understregede, at et kursus skal ændre arbejdsmåden eller deltageres måde at tænke på, og derfor er det klogt at have direkte kontakt med alle kursusedtagere tre måneder efter samt spørge dem, om noget er ændret. Hvis ja, hvordan og hvorfor. Hvis ikke, hvorfor ikke, og hvad er der brug for?

KSD: Indhold og form kan evalueres straks efter kurset – både mundtligt og skriftligt. Den mundtlige evaluering lægger op til diskussion deltagerne imellem og er derfor god. For at se på udbyttet kunne det være nyttigt at sende evalueringsskemaer til deltagerne 1 – 3 måneder efter kurset.

3.10.2 Vurdering af kursusudbyderne

Hvilke spørgsmål skal læringsudbyderens vurdering af kurset fokusere på?

EDUCULT mente, at vurderingen skulle se på, hvordan deltagerne opfattede:

- Kursusstruktur kursus metoder
- Kursusindhold
- Undervisere
- Andre deltagere
- Eget læringsresultat

3.10.3 Kursusbevis eller kursuspapir

Curriculumretningslinjerne nævner side 12, at et kursusbevis eller en meddelelse skal udstedes til deltagerne efter afslutningen af kurset. Et certifikat skal være informativt som gør det muligt for deltageren at forklare for interessent, hvad der er blevet lært under kurset. Forskellen mellem et certifikat og en meddelelse er følgende:

- Et certifikat er et dokument, der bekræfter færdiggørelsen af efteruddannelsen, og det kan udstedes til en person, hvis udførelsen af læringsresultaterne blev vurderet, og personen udførte alle de nødvendige læringsresultater for færdiggørelsen af curriculum.
- En meddelelse om deltagelse i efteruddannelse udstedes til en person, hvis udførelsen af læringsresultaterne ikke blev vurderet, eller hvis personen ikke opfyldte alle de efterspurgte læringsresultater. En meddelelse kan kun indeholde oplysninger om de emner, der rent faktisk blev dækket af den studerende under kurset.

Hvordan tænker du som kursusudbyder, skal vi håndtere spørgsmålet om kursusbevis eller varsel eller?

VAN så dette som et interessant spørgsmål. Især hvis man overvejer, at læringsresultatet kunne vurderes flere måneder senere, som foreslået ovenfor.

FAIE anslog at det ville være et varsel, hvis der ikke blev givet nogen lektier. Hvis der er lektier, kan det være et certifikat, der bekræfter deltagelse i et træningsprogram. En af de vigtigste svage sider af undervisningen, nævnt af deltagerne, er, at der ikke er nogen opfølgning. Kurset slutter, og det er så ovre. Derfor bør "træningsprogrammerne" indeholde nogle opfølgninger, hvor man i praksis kan kontrollere den opnåede viden og færdighederne.

EDUCULT foreslog, at i hvert fald en meddelelse om deltagelse bør udarbejdes, da nogle mennesker vil have et bevis for deltagelse. Generelt er certificering vanskelig og ikke særlig nyttig for et kortsigtet kursus.

JSKD vurderede, at på dette tidspunkt er det svært at se et kursuscertifikat, der ville være gyldigt på EU-skala. Der skal selvfølgelig være en kursusmeddelelse (gyldig til Erasmus + formularen). Det bør ikke stoppe os ved at udstede nationalt certifikat til kurserne (hvis der er en sådan mulighed). Det ville også være nyttigt at spørge deltagerne, om der er et dokument, vi kan levere, der ville være nyttigt for dem (for eksempel til stipendier, forfremmelse mv.).

KSD nævnte, at det ikke er normalt i en dansk kontekst at udlevere kursusbeviser, så KSD har ikke rigtig nogen holdning til dette.

3.11 Kompetenceprofil for lærere og læringsudbydere

Curriculumretningslinjerne, juni 2018 nævner side 22, at de involverede oplægsholdere og undervisere bør repræsentere den nyeste teknologi med hensyn til viden eller erfaringer inden for kursets emne, men de behøver ikke at have særlige formelle kvalifikationer som for eksempel universitetsgrader eller lignende. Kursudbyderne blev spurgt, hvordan vi skal håndtere spørgsmålet om undervisernes og talernes kompetenceprofiler.

VAN synes, at det er vigtigt at afbalancere beviset for skriftlig erfaring med projekter med en slags demonstration af de særlige kompetencer (egenskaber) og de resultater, der er specifikke for BRIDGING projektet.

FAIE nævnte, at det er godt, hvis underviseren både har fortrolige viden og færdigheder om emnet og tilrettelægger workshopsessioner. Hvis dette ikke er muligt, skal vi have 2 undervisere. Generelt kan det være bedst at have mindst to specialister: Først en fagspecialist, der tager sig af meritternes indhold, og for det andet en workshop specialist, der tager sig af gruppearbejde, teambygning og peer-to-peer sessioner.

EDUCULT nævnte, at behovet for specifikke formelle kvalifikationer er ikke nødvendig. Men undervisere bør være særligt kompetente i sager om med kreative metoder og deltagende tilgange. Godt, hvis de allerede har arbejdet inden for det tematiske felt, som kurset retter sig imod.

LACM mente, at det var vanskeligt at svare på, fordi situationen med kompetente oplægsholdere og undervisere varierer i forskellige lande. Kredsen af kvalificerede personer på dette område i Letland (et lille land) er meget smalt og deres kompetencer er, som de er.

LKCA understregede, at kvaliteten af undervisere og oplægsholdere er af stor betydning, og denne kvalitet kan være en kombination af praktiske færdigheder, pædagogiske kompetencer og viden. Et skriftlig curriculum skal bedømmes af partneren og derefter deles i partnerskabet. På den måde kan vi dele eksperter og ekspertise på internationalt plan.

KSD mente, at det var vigtigt, at alle undervisere og oplægsholdere havde arbejds- og/eller forskningsmæssig baggrund inden for feltet.

4. Standard curriculum for kulturaktive

Her følger et standardeksempel på et curriculum for kulturudbydere (ledere, konsulenter, lærere, undervisere, instruktører mv.), der er engageret som betalt eller frivilligt personale i den tværkulturelle sektor inden for amatørkunst, det frivillige kulturelle område og kulturarv.

4.1 Studieordningens titel

Fremme social kapital ved samskabende og deltagende kulturaktiviteter.

4.2 curriculumreference

Læringsniveauet for dette voksenuddannelseskursus kan rangeres på niveau 4 til 5 i den europæiske kvalifikationsramme. EQF-referenceniveauerne fokuserer på niveauet for at rekvirere viden, færdigheder og holdninger, og det spænder fra basis (niveau 1) til avanceret (niveau 8) – se <https://ec.europa.eu/ploteus/content/descriptors-page>

Læringsresultatet af dette curriculum kan omfatte:

- Niveau 4-viden: Faktisk og teoretisk viden i bred sammenhæng inden for kulturarbejde i civilsamfundets kontekst.
- Niveau 4-færdigheder: En række kognitive og praktiske færdigheder, der er nødvendige for at skabe løsninger på specifikke problemer inden for kulturarbejde.
- Niveau 4-holdning: Udøve selvforvaltning i retningslinjerne for arbejds- eller studiekontekster, der normalt er forudsigelige.
- Niveau 5-viden: Omfattende, specialiseret, faktuel og teoretisk viden inden for et område med arbejde eller studie og en bevidsthed om grænserne for den viden.
- Niveau 5-færdigheder: En omfattende række kognitive og praktiske færdigheder, der er nødvendige for at udvikle kreative løsninger til abstrakte problemer.
- Niveau 5 Holdning: Øvelse, ledelse og tilsyn i kontekster af arbejde, hvor der er uforudsigelige ændringer og gennemgå og udvikle ydeevne for selv og andre

4.3 Formålet med uddannelsen

Det overordnede mål er at styrke pædagoger og undervisere kompetencer i den tværkulturelle sektor af amatørkunsten, den frivillige kultur og kulturarv for at organisere medskabende kulturaktiviteter med stort potentiale i social kapital, herunder tillid, gensidig anerkendelse, kulturel samhørighed og social integration.

4.4 Læringsresultater

Efter afslutningen af kurset har kulturfrivillige forbedret deres kompetencer i mindst følgende fem emner:

- Værdien af social kapital og potentialet for deltagende og medskabende kulturaktiviteter til fremme af social kapital, herunder social integration, kulturmægling, publikumsudvikling.
- Eksempler på god praksis af kulturelle og deltagende kulturaktiviteter fra en eller flere af vores fem sammenhænge af social overgang: intersocial, intergenerationel, interregionalt, interkulturelt og intereuropæisk.
- Organisering af deltagerkultur og medskabende aktiviteter for tidligere segregerede grupper med en demokratisk og inklusiv tilgang, herunder specialteambygning og team-

ledende færdigheder til at organisere kreative kunstneriske aktiviteter med fokus på samarbejde.

- Projektledelse af samskabende kulturaktiviteter, herunder planlægning, analyse af behov, udbredelse til forskellige grupper, kommunikation til og koordinering af en forskelligartet gruppe af deltagere.
- Færdigheder i at vurdere og overføre læring til egne fremtidige opgaver som frivillige og ledere.

4.5 Målgrupper

Til et nationalt og europæisk kursus

Kurset er rettet mod kulturudbydere (ledere, konsulenter, lærere, undervisere, instruktører, kunstnere osv.) involveret i den tværkulturelle sektor af amatørkunst, det frivillige kulturelle område og kulturarv. Deltagere pr. kursus kan være 12-24.

4.6 Adgangskrav

Deltagerne behøver ingen formel uddannelse inden for kultur eller kunst. Erfaring med at arbejde som kulturudbyder ønskes, samt en interesse i det sociale rammer i samfundet.

Deltagerne skal udfylde og sende en skabelon med kort motivation, hvor de forklarer hvorfor kurset er vigtigt for dem, og hvordan de mener, at det kan medføre ny viden og færdigheder, som de kan anvende i deres arbejde som kulturudbydere som betalte eller frivillige medarbejdere i den tværkulturelle sektor af amatørkunsten, den frivillige kultur og kulturarv.

4.7 Krediterede timer og kursustype

Nationale 1-2 dags kurser

Kursets samlede omfang kan være 20 akademiske timer (hvor en akademisk time eller lektion er 45 min.), Herunder 16 akademiske timer i klasseværelset læring og 4 akademiske timer med uafhængigt arbejde.

Dette ikke-residenskursus med 20 akademiske timer (45 min) kan omfatte:

- 8 timer: En lørdag, 10-16 (inklusive frokost)
- 8 timer: To hverdage, 17:30 - 22 (inklusive buffet ved ankomsten)
- timer: Hjemmearbejde før, under og efter

Europæiske 3 - 5 dags kurser

Kursets samlede omfang kan være 44 akademiske timer (hvor en akademisk time eller lektion er 45 min.), Herunder 40 akademiske timer i klasseværelset læring og 4 akademiske timer med uafhængigt arbejde.

Dette ikke-residenskursus med 44 akademiske timer (45 min) kan omfatte:

- 5 dage a' 8 time = 40 timer: En lørdag, 10-16 (inklusive frokost)
- 4 timer: Hjemmearbejde før, under og efter.

4.8 Nøgleindhold

Ifølge vurderingen af pilotkurserne bør vi have færre læringsresultater og mere fokus på det specifikke emne for at fremme social kapital ved kulturelle aktiviteter. Her kan vi anbefale følgende hovedemner:

1. Værdien af social kapital og potentialet for deltagende og medskabende kulturaktiviteter til fremme af social kapital, herunder social integration, kulturmægling, publikumsudvikling.
2. Eksempler på god praksis af kulturelle og deltagende kulturaktiviteter fra en eller flere af vores fem sammenhænge af social overgang: inter-social, intergenerational, interregionalt, interkulturelt og intereuropæisk.
3. Organisering af deltagerkultur og medskabende aktiviteter for tidligere segregerede grupper med en demokratisk og inklusiv tilgang, herunder specialteambygning og teamledende færdigheder til at organisere kreative kunstneriske aktiviteter med fokus på samarbejde.
4. Projektledelse af samskabende kulturaktiviteter, herunder planlægning, analyse af behov, udbredelse til forskellige grupper, kommunikation til og koordinering af en forskelligartet gruppe af deltagere.

4.9 Læringsmetoder

Ifølge bedømmelserne skal vi anvende deltagelses- og aktivitetsbaserede læringsmetoder, integrere teori og fælles erfaring samt transformationen af læringen til de specifikke opgaver i den specifikke organisation. Det vil omfatte en blanding af

- Kortfattede foredrag, plenarmøder, gruppearbejde og workshops om casestudier, arbejde og peer-to-peer vurderinger.
- Individuelt hjemmearbejde med præsentation af egne erfaringer med specifikke emner, sessioner af eget læringsudbytte og refleksioner om transformationen af læringen til egne fremtidige opgaver som kulturfrivillige.
- Valideringsprocedurer er indlejret i kursusets indhold, så de studerende skal ved afslutningen af kurset validere deres egen kompetenceudvikling samt de lærendes transformation.

4.10 Kursusmaterialer

For øjeblikket kan en undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande og de fem tematiske kompendier af god praksis være det grundlæggende kursusmateriale.

Materiale til det nationale kursus kan bruge få nationale eksempler på god praksis, mens de europæiske kurser kan bruge flere referencer til tværnationale emner om god praksis undersøgelse af nuværende status i de 7 deltagende lande.

4.11 Læringsmiljø

Kursuslokalet og ikt-faciliteter skal typisk opfylde behovene hos op til 24 voksne elever, inkl.:

- Mindst et plenum og fire grupperum
- Teknisk veludstyret med tavle, flipover, computere til præsentationer, projektorer, cd-afspillere, WiFi-adgang osv.)
- Et lille ekstra område til kaffepauser og frokostbuffet

4.12 Forberedelse, vurdering og opfølgning

Deltagerne vil blive inviteret til at udarbejde korte præsentationer af deres egne erfaringer med specifikke emner og vil få hjælp til at gennemføre en peer-to-peer vurdering af deres læringsudbytte og at reflektere og planlægge transformationen af læring til egne fremtidige opgaver som kulturfrivillige. Deltagerne gennemfører et evalueringsspørgeskema i slutningen af kurset om de forventninger, kursets indstilling, kursusets kursus, indholdet overføres mv. Desuden bliver de bedt om 3 måneder senere, hvis de har overført de lærte til deres aktiviteter hjemme.

4.13 Kursuscertifikat

Vi tror ikke, det er sandsynligt, at vi kan udstede et kursusbevis for de europæiske kurser, men vi kan forberede udstedt en meddelelse om deltagelse og hjælpe deltagerne ved afslutningen af kurset at registrere deres kompetenceprofil i EUROPASS CV på CEDEFOP portal

4.14 Kompetenceprofil for undervisere

De involverede oplægsholdere og undervisere vil repræsentere den nyeste teknologi med hensyn til viden eller erfaringer inden for emnet, men de behøver ikke at have særlige formelle kvalifikationer som fx universitetsgrader eller lignende.

4.15 Oversigt over eksempler på kursusplaner

Standard nationalt 1-3 dages kursusplan

No	Indhold	Undervisningsmetoder	Volume	
1	Validere egen livslang læring udviklet kompetencer profil og artikulere sin relevans for at arbejde som kulturfrivillig.	Hjemmearbejde før at udfylde skabelon til selvvurdering Plenumintroduktion Gruppearbejde	0,5 0,5 1,0	2,0
2	Potentiale for kunst og kultur for at støtte at genoplive landsbyer og fjerntliggende områder.	Foredrag Peer arbejde	1,0 1,0	2,0
3	Betydningen af den kulturelle og historiske baggrund og den historiske kontinuitet i området	Foredrag Gruppearbejde udveksling af erfaringer Gruppearbejde udveksling af erfaringer	1,0 1,5 0,5	3,0
4	Engagere lokale interessenter ved effektiv brug af samarbejdsfærdigheder, især samarbejde med lokal kultur og uddannelsesinstitutioner.	Korte Præsentationer 1 og 2 Gruppearbejde udveksling af erfaringer Plenarmøder	1,0 1,5 0,5	3,0
5	Koordinering af tværkulturelle aktiviteter med en merværdi for medborgerlig deltagelse og fællesskabet.	Præsentation af god praksis med hensyn til de ekstra værdier Tematiske workshops Plenarmøder	1,0 1,5 0,5	3,0
6	Grundlæggende markedsføring for at nå forskellige målgrupper og bruge en bred vifte af spredningskanaler i lokalsamfund.	Præsentation af god praksis Tematiske workshops	1,5 1,5	3,0
7	Finansiering af kulturprojekter, herunder effektiv fundraising.	Foredrag om fundraising i feltet Workshops om, hvordan man finansierer, og hvordan man håndterer finansierede projekter	1,0 1,5	2,5
8	Vurdere egen kompetenceudvikling samt transformering af læringen. Evaluere kurset	Peer-to-peer vurderinger Individuel kursusevaluering	1,0 0,5	1,5
Total				20

Standard europæisk 3-5 dags kursusplan

No	Indhold	Undervisningsmetoder	Volume	
1	Validering af egen kompetenceprofil og artikulere sine kvaliteter til at organisere medskabende aktiviteter med høj social kapital.	Hjemmearbejde og selvvurdering Plenarintroduktion Gruppearbejde med parvisvurdering	0,5 0,5 1,0	2,0
2	Værdien af social kapital og potentialet for deltagende og medskabende kulturaktiviteter til fremme af social kapital	Forelæsninger Arbejde parvis	3,0 3,0	6,0
3	Gode eksempler på samskabende kulturaktiviteter fra et af de fem eksempler på brobygning.	Præsentation af god praksis Workshops med casestudier Plenarmøder	3,0 4,0 1,0	8,0
4	Gode eksempler på samskabende kulturaktiviteter fra et af de andre fem eksempler på brobygning.	Præsentation af god praksis Workshops med casestudier Plenarmøder	3,0 4,0 1,0	8,0
5	Organisering af medskabende aktiviteter for tidligere opdelt grupper med en demokratisk og inklusiv tilgang.	Korte Præsentationer Gruppearbejde udveksling af erfaringer Plenarmøder	2,0 3,0 1,0	6,0
6	Projektledelse af samskabende kulturaktiviteter, inkl. behov, analyse, at nå ud, kommunikere, koordinere.	To forelæsninger Gruppearbejde med udveksling af erfaringer	2,0 1,5	3,5
7	Hvordan evaluere, dokumentere og profilere, at samskabelse er kommet frem til de vigtigste interessenter.	Foredrag Gruppearbejde udveksling af erfaringer	2,0 1,5	3,5
8	Vurdere eget læringsudbytte samt transformationen af læringen. Evaluere kurset	Peer-to-peer vurderinger Individuel kursusevaluering	2,0 1,0	3,0
Total				40,0

5. Overførsel af læring

5.1 Baggrund og behov

”Transfer” eller ”overførsel” er et nyt pædagogisk nøgleord³. Transfer handler om at kunne udnytte og overføre det, du har lært i en sammenhæng (på et kursus) til en anden kontekst (organisationens daglige arbejde).

Transfer kræver en holistisk præ-, under- og post-tilgang til læring, hvor det ikke kun er den konkrete uddannelsessituation, der prioriteres, men også den fremtidige situation og kontekst, hvor læring skal anvendes.

Vi skal være mere nysgerrige om deltageres udfordringer, motivationer og hensigter. Vi bør være interesseret meget mere om situationer og sammenhænge, hvor de kan anvende læringen.⁴

Hvad deltagerne lærer, bør gavne dem, deres organisation og ikke mindst slutbrugerne. Når du planlægger et kursus, skal det være dit mål, at deltagerne vil kunne gå hjem og bruge det, de har lært med det samme.

5.1 Formål med læringen

Både organisationen, lærerne og kursuslederne skal fra starten, når de overvejer den målrettede kompetenceudvikling af deltagerne, fokusere på, hvordan læringen kan transformeres og omformes til specifikke opgaver i den specifikke organisation. Bent Gringer opfordrer til at have transfertanken som omdrejningspunkt, når læring og kompetenceudvikling skal planlægges frem for blot at se indholdet af kurser mv.

Fra forskning ved vi, at det er afgørende, at eleverne kommer i gang med at bruge deres nye viden så hurtigt som muligt. Derfor anbefaler vi, at deltagerne har talt med deres overordnede og kollegaer før kurset om hvad de skal gøre i løbet.

5.3 Fokus på overførsel – før og efter kurset

Før kursets start/under kursusregistreringen skal deltagerne argumentere for, hvorfor kurset er vigtigt for dem, og hvordan de mener, at det kan medføre ny viden og færdigheder, de kan anvende i deres fremtidige arbejde som kulturfrivillige eller kulturforvaltere.

I slutningen af kurset skal du vurdere dit eget læringsudbytte og reflektere over overførsesevnen til at lære i dine fremtidige opgaver som kulturfrivillig. Det er også vigtigt at være enige om, hvordan man træner og tester den nye viden i det frivillige arbejde bagefter. Det giver de bedste forudsætninger for at skabe effektiv og nyttig læring.

³ “The Agency for Competence Development in the State Sector” in Denmark: www.kompetenceudvikling.dk/english or the Danish Institute for Voluntary Effort (DIVE): <http://frivillighed.dk/danish-institute-for-voluntary-effort>

⁴ Bent Gringer, teacher at CFSA's courses of motivation and transfer

BRIDGING

Curriculumrapport

Denne rapport offentliggøres som led i det 2-årige Erasmus+ project, 2017 – 2019: “At bygge bro og skabe social kapital ved hjælp af deltagende og medskabende kultur”.

Måler er at udvikle curricula for nationale og europæiske kurser for kulturudbydere i den tværkulturelle sektor inden for amatørkunst, frivillig kultur og kulturarv om, hvordan man bruger samskabende aktiviteter til at fremme tillid og skabe social kapital i vores samfund.

Projektet er blevet støttet af Danmarks Nationale Kontor for Erasmus+ programmet

Interfolks forlag